

هاوریشە یە و بەواتای کەسینکە، ناروا، کەس: کاس.

کوردستان سەرزەوی یە کە، لە ئاسیای خوراوادایە. واژە ی کوردستان بۆ یە کە مەجار، بە رەسمی لە روژگاری سەلجوقیان لە نوسینگە ی حوکومەت دا، نوسراوە، لە ئێران بەسنە و پارێزگە ی سنە، کوردستان دەوتری، حەمدوللا مۆستەوفی سنوری کوردستانی بە عێراقی عەرەب، خوزستان، عێراقی عەجەم، ئازربایجان، دیار بە کرو ئەم ۱۶ ولاتەیشی بە بەشی لە کوردستان داناو: ئالانی، ئەلیشتر، بەهار، خەفتیان، دەربەندی تاج خاتون، دەربەندی زەنگی، دزییل، دینەوەر، سولتان ئاوی چەمچەمال، شارەزور، کرماشان «قرماسان» کەرد و خویشان، کنگور (قصرالصوص یاگەنگاوەر) ماھیدەشت هەرسین و وستام. - کوردانی ئەیبوی، سەرزنجیرە ی ئەم بنەمالە صەلاحەدین یوسف بن نەجمەدین - ه، کە ئەم بنەمالە ۵۶۷ تا ۶۴۸ ی مانگی لەمیسرو شامات و فەلەستین و کوردستان: مەلبەندی بەشی سەروی دەجلە و فورات حوکومەتیان کردو، کە صەلاحەدین دەولەتی فەتمی میسری لابر دو خوی بوو پاشای ئەو ناو [۵۶۷ - ۵۸۹ ی مانگی] و جەنگی صەلاحەدین لە راوانی فەلەکان لە جەنگی خاجداراندا، مەشهورە و زور ئازایانە و پیاوانە ئاوقە ی هێرشکاران بوو و سولتان صەلاحەدین کوردایەتی کردو و کوردە دەورانی ئەو زاتە داگولی کردو و ئەو هەموە زاناو قازی و ئەمیرو پاشاو وەزیر و میسرو زان و سیاسەت زان و عالم و خواناس و عارفانە لە بن سێبەری پر میهر و زانا پەرورە ی ئەو زاتە، سەریان هەلداو و بۆنە تە هو ی فەخروشانازی بۆ دنیای عیلم و زانین، یە کێ لە خزمە تە کانی کورد و کوردایەتی کردنی سولتانی کورد، بە نە تەو ی کورد، ئەو یە.

کورد عەلی، رامیار، زانا و نوسەر، وەزیری فێرکردن و بارهێتانی سوریه و ئەندامی عیلمی مەجمعی عەرەبی شای میسرو سەرۆکی عیلمی دیمەشق بوو [۱۸۷۶ وەفات ۱۹۵۳ ی زاین] نوسراوە کانی: خطط شام، تاریخ احمد بن طولون، و فەلاسیفە ی ئیسلام (شەپۆل).

← ۱- ڕیازی گرشه‌ی کوردستان

۲- ئەلف و بیی بژار کراوی کوردی به کوردی و پارسی وه هه‌روا نیشان دان به وینه‌و ڕه‌نگ.

۳- ژن له ئیسلاما. ۴- گو‌ران. ۵- کار و کرده‌وه. ۶- نه‌ورۆز. مانای گرشه‌ی کوردستان. ۸- چیرۆکی نه‌چیره‌وان. ۹- بانگه‌واز. له ژماره‌ی (۳ و ۲) گرشه‌ی کوردستان دا ئەم مه‌به‌ستانه‌ی نوسیه‌وه: ۱- نو ما یه‌ك له مزگه‌وتی جامیعه‌ یا دارالاحسانی شاری سنه. ۲- بانگه‌واز بۆ یه‌کیه‌تی. ۳- وَ مِنْ آيَاتِهِ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَ اخْتِلافُ السَّتِّكُمْ وَ الْوَانِكُمْ... ۴- زوان و ته‌ده‌ب. ۵- هه‌لبه‌ست و قسه‌ی خو‌ش. ۶- ساز و ئاوازی موسیقای کوردی. ۷- شیعو هونه‌رو و ئیژاوه‌ری. ۸- په‌ند و مه‌ته‌لی کوردی. ۹- هه‌جیج داب و ده‌ستوری با وی خه‌لکی گوندی هه‌جیج... ۱۰- کتییی کو‌زانی فه‌ر هه‌نگی زمانی کوردی به‌شی شوینه‌ واری باو له کورده‌واری داو میژوی یا ژماره‌ی ۳ له زنجیره‌ چاپه مه‌نیه‌کانی گو‌فاری گرشه‌ی کوردستان.

ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ (۴ و ۵) گو‌فاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ کراون وه‌کو:
ته‌فسیری ئایه‌ی یا آیها الناس انا خلقناکم من ذکر و انثی و جعلناکم شعوبا و قبائل لتعارفوا ان اکرمکم عندالله اتقیکم. ۲- کورته‌یه‌ک له باره‌ی میژوی نه‌ته‌وه‌ی کورد. ۳- په‌ند و مه‌ته‌ل یا ته‌مسالی کوردی. ۴- زوانی هه‌لبه‌ست. ۵- و ئیژاوه‌ری ۶- په‌نجه‌ی تار. ۷- هه‌ورامان. ۸- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد: حاجی خه‌لیفه مه‌لامحه‌مه‌د. ۹- کابان و ژیان.

و ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ی ۶ گو‌فاری گرشه‌ی کوردستان دا چاپ بون وه‌کو: ۱- به‌یت المقدس. ۲- به‌شی ئایینی. ۳- حه‌ق. ۴- زال و که‌ژال. ۵- چیرۆکی عه‌لی به‌رده شانی. ۶- چیرۆکی ئەحمه‌د خان و ورپ‌ورپه‌. ۷- چاوی که‌ژال - فقه‌اللغه. ۸- هاو‌ده‌نگی و هاو‌په‌نگی. وه‌ ئه‌و مه‌به‌ستانه‌ی وا له ژماره‌ی (۵ و ۷) گو‌فاری گرشه‌ی کوردستانا چاپ بون وه‌کو: ۱- یرید الله بکم الیسر و لا یرید بکم العسر: لیکولینه‌ وه‌ی سیاسی. ۲- به‌شی ئایینی ۳- ناسیاوی له ته‌ک بیجارا. ۴- په‌ند یا ته‌مسالی کوردی. ۵- ناودارانی نه‌ته‌وه‌ی کورد - داره‌ مرواری یا خانم و خاتونی ناوداری کورد «که له سا‌له‌کانی ۶۴۸ کو‌چی دا به‌سه‌ر

میسرو ولاته موسولمان نیشینه کانا حوکمات و میرایه تی کردوه. به نهقل له: باوی کومه لایه تی و میژ ویی چاپی نه ورۆزی ۵۸-۱۳۵۷ هه تاوی نوسراوی شه پۆل نوسه ری ئەم گوڤاره و دپرا نه. ۶- صلاح الدین ایوبی. ۷- بهشی نامه ی خوینهران. ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ی (۷ و ۸) گوڤاری گر شه ی کوردستانا چاپ بون وه کو: ۱- وتاری ئایینی له بابته ئایه تی ۳۶ سوره ی به راءت ان عده الشهور عندالله اثنا عشر شهرا ۲- چیرۆکی دو خوشکه هیوا و بیزار. ۳- بهشی نامه ی و دیاری خوینهران. ۴- چیرۆکی مینه کازه رد. ۵- فهه نگیله. وه ئەو مه به ستانه ی وا له ژماره ۹ گوڤاری گر شه ی کوردستانا له سالی ۱۹۸۱ زایینی دا چاپ بون وه کو: ۱- سه ره تای رۆژنامه گه ری له کوردستانا. ۲- وتاری له بابته ئازاد بونی خویندن به کوردی له سوینگه ی هینانه وه ی په خشنا مه و رۆژنامه ی اطلاعات ژماره ۱۶۵۸۲ چاپی ۱/۹/۱۳۶۰ هه تاوی (شه پۆل).

زوانی هه لبه ست

ئه شی ئەم ناوه بو هه ندی که س هو ی سه رسورمان بیت و ئەم پرسیاره له بیرانابی، بوچی زوانی شاعر بیجگه له م زوانه واپی ده ئاخوین شتیره؟ بوئه وه ی به م پرسیاره وه لام بدهینه وه، ئه شی له سه ره تاوه دوریگای به کار هینانی زوان که له یه کترجیان، لیکیان جیا که یه وه و باش سرنجیان بدهین:

۱- زوانی وتار:

زوانی وتار شتیکه بو داین کردنی پتوه ندی له ناوته ک ته کی به ره ی یه ک کومه لا، ئەمه ش به هو ی بیژه و بیژه گه له وه مانای جو ربه جو رگه ل که واله بیریا یه، بیخاته ناومیشکی که سانێ تره وه.

زوانی نوسینیش به وگشته جیاوازی یه وه، که له ته ک زوانی وتاریدا هه یه تی بیجگه له نوسینی ئەم زوانه وتاری یه، به واتایی ترگورینی نیشانه گه لی بیستن به نیشانه گه لی بینین «دیننی» شتیر نییه.

۲- زوانی شاعر و هه لبه ست

ئەشى بزاین زوان یەك بەشى تری له به كار هینانا ههیه، وه ئەوهش زوانیکه كه له شیعرا به كاردی و به كاریش ئه بری. له هونهری شاعیریدا بیژه گهل هه ر ئه و ئه ر كه یان هه یه كه دهنگ و ئاواز له موسیقی وه خهت و رهنگ له نه خشاندا هه یانه....

زوانی وتار زوانی ئاواز وقسهش، هوئی لابر دنی یه ك نیازی كو مه لایه تی یه. كه ره سه ی كار و كرده وه یه، بو یه ك سو دی ئانی و له بهر چا و گیرا و.

خودی كه ره سه لیره دا پله یه کی نییه، ته نیا بو ئه وه یه كه مه به ست و مانا كه جوان ترو با شتر را گه یینی.

به لام هه لبه ست و شیعره هونه ره، مه به ست لابر دنی نیاز گه لی سه ره تاي و ئه و تا وه ی و اتییدا ین نییه، به لکوله شیعرا نیاز گه لی بهر زترو جوان و نه خشیلانته تر له کارایه. مرؤف به را گه یاندنی هه ست گه لی دهرونی یانی: ده رخستنی ئه وه ی و الهه ناویشی دایه نیازی هه س. هه روا مرؤف نیازی هه یه كه ئەم هه ست گه له بو مروئی تر بلی و بو ی دو پات کاته وه وخه لکیش له م جو ره هه ستانه داله ته ك خویدا به شدار بکات. كه و ابو هونه ری شاعیری بریه تی یه: له وه ی و الهه مو تایه تیه کانی بیژه چ له فزی یان: هه ستی و دهرونی بیته، بو بزوتنه وه ی خه یال و هه ناوبی، یانی: به دی هینانی حاله تی دل و دهرونی كه له بیرو میشکی بیسیارانا گله هه ستینی و سو دیان پی بگه یینی، كه و ابی ئه توانین بیژین: شیعرو هه لبه ست كه لامیکه خه یال بزوین.

خه یال:

ئه لین: منالیکي وردیله، ئە ی ویست ساقه ته گه نمه شامی یه كه له ریشه وه له زه وی هه لکه نی و ده ری بینی، به لام هیزی پی نه ده شکا و نه ی ئه توانی ریشه کیشی کات، تاسه ر ئه نجام به نقه نقیکی زور ئه و ساقه ته ی به ریشه وه هه لکیشا، به خوشی و پیکه نینه وه به باوکی وت:

بابه! چاو، چاو چلون به ریشه وه هه لم که ند، باوکیشی بو ئه وه ی زیاتر دلپخوشیکات، وتی: ئا فه ریم کورم شوکر تو بو یه پییا و ووزه و هیزت زور بو وه و په ره ی ئه ستاندوه!

کورپه وردیله كه خو ی قه ف کردو گوتی: بابه! زه وی به گشتی سه ریکی ئه و ساقه ته ی گرتبو و منیش سه ره که ی تر، ئه ونه ی لی نه ویم تا به سه ر، زه ویدا زال بوم و له ریشه وه ده رم، هینا. ئەم قسه كه به زاری ئه و مناله دا ها تو وه، هه ر ئه وخه یال خه یاله یه، ئه و مناله به وزه ی خه یال،

به‌خه یالی خوئی زهوی بهو هه مووه هیژوکهش و فشه وه که هه یه تی، به دژ و دوژمنی خوئی دانابو، خه یالی کردبو سه رکهوت و زال بونی خوئی به سه رگشت زه وینا، دا بووه قه لّم و بهو هو یه وه دلّی خوئی پرکردبو له شاپی و خوشی و ههستی بهوه ته کرد واپی گه بیوه و پیای لیّ ده رها تووه.

میسالیّ تر: روداوه یه کک که له به ره به یانا روی داوه ته ته وی بوّ دوّسی خوئی تاریف که ی، بهم جوّره دهس به قسه ته که ی: «کاتیّ شه و داها تو و پوژّه لآت و گزینگی ره زده ی تاو دای له ده م که ل.....» ته مه زوانی و تاره، چونکا له واهه وینی خه یال نییه، به واتاییّ ترکه لامی خه یالّ ئاوی له وانیه، ئیسته بائه م قسه و نوکته یه، له زوانی نیزامی گه نجه وی کوری ره ئیسه ی کورده وه، بیستین: (سپیده ده م چو وده م به رزه د سپیدی - سیاهی خاند حه رفی نائومیدی - هه زاران نه رگس ته ز چه رخی جهانگه رد - فروشود تا به رنامه د یه کک گولی زه رد).

ته مه هه ر ته و مانایه یه: «کاتیّ شه و داها ت و پوژئاو ابو...» شاعیر لیره له وزه و هیزی خه یالّ یارمه تی وه رگرتووه، کاتیّ ته و له نه رگس و گولیّ زه ر دقه سه ته کات مه بهستی نه رگس و گولیّ زه ردی ده رو ده شت نییه، که له باخچه و که ژو کو دا ئه پروین و شین ته بن. به لکومه بهستی ته و له نه رگس، ته ستیره وه له گولیّ زه ردیش مه بهستی تیشکی پوژو خوّره تاوه، شاعیر ئیمه ته با ته ناو گو می بیرو خه یالّه وه. سپیه تی و بوئی خوشی گولیّ نه رگس وه هه روه ها گولیّ زه ردی جوانی باخچه مان ده هیئته وه بیر، وه ده روزه ی دنیای خه یالّ مان بوّ ئاواله، ده کاته وه.

که و ابو، بیژه گه ل ته نیا بوّ دیاردی کردن بو شتگه ل و کار و کرده وه به کار نابراین، به لکو ته بیّ حالت و خه یالگه لیکّ بخه نه ناو میشکی ئینسانه وه.

به هوئی وزه ی خه یالّه که ئینسان داروه کک خوئی ته بینیی و ته زانیّ یان له ناو دارا هه موی سروشت، وه له ناو ته نگوسی ئالادا که له بان میزدانراوه، قه راخ تا قه راخی یه کک نیشتمان و زیدی خوئی ته بینیی و ههستی پییّ ته کات.

به واتای تر نه توانین بیژین شاعیر به هه لخراندنی بیروهیزی خه یالی ئیمه، باش تره توانی ههست و نه ندیشه یه ک که گشت لهش و نه ندای داگرتوو، بیخاته ناویرو میسکی ئیمه ما نه نه وه و له ئا کاما له توندو تیژی نه وه که م کاته وه و دلی ئارابگری.

که وایی، هوئی نه وه که شاعیر دهس نه کا به هوئینه وهی هه لبهست یه ک نیازی دهرونی یه، نیازی که سروشتی له گه ل خوین و ره گ و پیست و ئیسقانیدا تیکلاو بووه و خوبه خو بووه ته خوی خوئی، هه رکه سیک له کاتی خهم و خه فته و شایی و شینا، نه نواری و نه که و بته بزوتنه وه تا هاوده ننگ و هاوړه ننگ و هاوړد و هاوړوانیک بوخوی په یاکات و له شایی و شینی خویدا به شداری بکات. شاعیر به وزه ی بیژه گه ل هیژ و توانای خه یالی، ئیمه مان بیدار نه کاته وه و نه ده مه ئا سوده نه بی و پشویه ک نه دا و له دهس خه فته رانه کاو و نه وزیک نه دا و ئیمه مانانیش له خه وه نوچکه ی بی ئا گای رانه چله کینی و بیدار مان نه کاته وه. وه زن و قافییه، یان شل و پاشل:

شاعیر بو نه وه بتوانی خه یال و بیرو نه ندیشه ی ئیمه مانان رانه کینی و ته کانی پی بدا. له دنیای ره نگا و ره ننگ و نه خشینا، به ندو باو و ئاهه ننگ و ئاواز گه لی خه یالاوی بو ئیمه نه نوینی و سرنجمان بولای نه وانه رانه کیشی، له وه زن و قافییه یارمه تی وه ره گری و خویشی نه خاته ناو نه و به نده وه. شاعیر نه توانی بو به یانی که ف و کول و هه لچونی دهرونی خوئی، له ناو، وه زنگه لی جوراجوری زوانی کوردی، جوانترینی نه وانه بوخوی له بهر چاو بگری.

به لام یه کیک له هونه رگه لی گرینگی شاعیر نه وه یه، که به وهه مووه کو سپ و قورته ی وادیته سهر ریگای، ریگای خوئی بیړی و هوئراوه کانی خوئی، وه ها به زمانی، و تارو زوانی په خشان نیزیک بکاته وه، تو بللی و و ابزانی هیچ جوړه گری و گولی له کارانه بووه. له م بابه ته وه، خو شیه ک روئه کاته بیسیار، هوئی ههستی وزه و شاره زایی و ماشه ری جولای جاوانانه وه و نواندن که لاما، نشانی داوه. دورست وه ک سه ما کاری که هه رله و کاته ی و اخه ریکی سه مایه، زوروه ستایانه گشت لهش و نه ندای خوئی نه بزوینی و دی و ده چی، ئاهه ننگ و بارستاری و بارته قایی و وه زنی موسیقای، ره ننگ و روی ئارام و بی پشو سواربونی خوئی بنوینی و بزهی له سهر لیوبی و بینه رانیش بخاته ناو نه م خه یال و بیروه، که ته کان وهات و چوی نه، زورها- سان و له سهر خو یه.

تاقه ریواری هم ئیشه ماموستا گوران، کاتی بنوارینه هرکام له بهرگی دیوانه هونراوه کانی میسالگه لیکی فره دیته بهرچاومان بوه ک هم هه لبهستی دهرونه ی شاعیری نه مرو مهزنی کورده وارییه، عبدالله گوران، نه و هونره که له جوانی په رسته داتاکی که مه و واژه له ده سیاوه ک میوه، دلته رو خوش خه یاله، ناسک بینه، به هونره شاره زاو شه رهنگینه...

هه لبهستی دهرون

هه رچهن نه که م؛ نه و خه یاله ی پیی مه ستم، بوم ناخریته ناو چوارچیوه ی هه لبه ستم!
 لیک دانه وه ی دهرون، قسه ی زمانم بوچی وه ها دورن له یه ک نازانم؟!
 هم ویست دهرون بکرایه وه، وه ک تو مار ده رکه وتایه: ئاوات، هیوا، خه و بینین
 ده رکه وتایه: مانای مانگی ده ریایی، ده رکه وتایه نه و دنیا یه که شیعری
 زه رده خه نه ی بی ئاوینه ی دم و چاو بی فرمیسه و زورتر له فرمیسه که گری
 به لام نه فسوس! که نه وشیعره جوانانه تیژگی که نه دا رونا کتره له هه تاو!
 له ناوه وه نه جریوینن، نه خوینن بالدار یکن، جی ناهیلن، هیلانه
 هه رگیز قه لم به کاغه زاناهیلن!

هاودلی وهاوزمانی

هونراوه له راستیا، کاتی به نه و په ری دواپله ی خوی نه گات که بتوانی هه ست و بیرو خه یالیک، که له وا هه یه به باشتترین ریگابه خه لکی تر پراگه یینی، نه وه ی هونراوه له میسکی ئینسانا هه لخرینی، چ یه ک ههستی جوانی، بان ناشیرین و دزیو، یا یه ک ههستی دهرونی هه لچوانه، وه که ف و کولانه یا یه ک دهردو رهنجی بهر دهوام بیت. به لام مه رچی بنه رته تی وه رگرتنی هونراوه شتی تره، شاعیر هه رچه ن زییادله ناو به ریه ی مرؤف دا هاو دهرد په یاکات هه ربه و نه ندازه ش قه دری وه رگرتنی قسه شی زییاتر نه بی. جاله بهر نه مه یه که نابی ته نیا بودلی خوی، وه بولا بردنی ته نیا دل ته نگی خوی هونراوه بهوئیته وه.

کام مرؤفه که نه یه وی هاوده ننگ و هاو رهنگی بوخوی په یابکات؟ هاوده نگی که ریژی نه و بزانی و نه ویش به و جو ریه و اهه یه بناسی؟ هه ر هم هه سته یه و اشاعیر بوهاوده نگی و هاو دهردی و هاو رهنگی راته کیشی.

ئەم ھاوورەنگییه خۆی گەورەترین مەرجه بوھاو دەنگی، چونکا، کاتی شاعیر زوانیکی
نائاشناو نەناسیاو یا، مەرموز، یا، نامۆ و خونە گری هەبی، نەدەردی خۆی و نەدەردی کەسانی
تر ئە توانی بەیان بکات.

نیشانەى ھونراوہى باش ئەوہیہ کەلە بیستن و خویندەنەوہى مرؤف ھەست بکات و
وابزانى ئەوہى واشاعیر ئەیلێ دەرد، یا، بیرو ئەندیشە یە کە، ناسراو و ئاشنا، کە ھونەر،
بەبەیانیکی ھونەر مەندانە را زاندویە تەوہ و گیانی کردوہ، بەبەریدا.

ئەرى وایە: تا شاعیر نەچی بەتان و پۆی ژبیان و ژینی بەرەى مرؤفدا وە دەردو رەنجی
گەل و ھۆزی خۆی نەزانى ناتوانى لەناو ئەوانا ھاو دەرد و ھاو پەنگ بوخۆی بدوزیتەوہ، تازە
نایش توانى لەدل و ھەناوی ئەوانا شوینی هەبی. ھۆی سەرکەوت و پیروزی بونی ھەندی
لە ھونەران کە تەنانەت دوای چەندین سەتە وە لەولای چەندین کە وشەن و سنورە وە لە گیان و
لەشی مرؤف داشوینی ھەیە، ئالیرە وە یە واتوانیویانە بچنە ناو دل و گیان ولەشی خەلکەوہ،
کاتی دەردو ئۆف و ئیشی رویان تی بکات، ئۆفی کە ھەمو کەسی ناو ھۆزی پیی بزنان
بەیانیکی ھەبی ئاشناو ھونەر مەندانە و روناک و راست و راستەو خو و بی گری و گۆل و
خۆمانە و دوستانە و خۆمانیانە و ھۆزە وارییانە و کوردانە و مەردانە.

کاکلەى و تار:

بە کوردی و کورتی، زمانی ھونراوہ، زمانیکی تەر و پارا و بژار کراوہ و وردو ھارپراوہ و
سرنج راکیشەو لەو دا، ھیچ جوړە تەوہ زەلی و چاونوقاندن و لاریی و کویرە ری تیدانییە،
چونکا ھەم مەبەست و ھەدەف و ئامانج، لە ھونراوہ دا وردترو بەرز تر لە زمانی وتار و پەخشانە،
تازە چاوہ نواری خوینە ران و بیسیاران لە ھونراوہ زیاترو پترە، ھەرلە بەرئەم وردی و
جوانکیلانە، یە تی بە، والە سەر دل ئەنیشی و لەبیرەوہ ریدا، ئەمیئیتەوہ، وە ھەرلە بەرئەمەشە
واشوینیش ئە کاتە سەرزمانی وتار و پەخشان.

ئەشی سرنجی ئەمەبەدەین کە بیژە وە ک کراسە و ماناش وە ک ئەندامی ھونراوہ یە. ئەم
مانایە بە لەش و گیانیش نویندراوہ، بەرگی جوان لە ئەندامی ساغ و موتەناسب باش ئە کالیتەوہ،
کاتی بیژەى لینج و لیتی و نامۆ و مەکیانە، بو بەیانی، ماناگە لی زوربلیندو پایە بەرز لە بەر چاو

بگرین، یا، مانا گه لی هیچ و پوچ له گول بهرگی بیژه گه لی پته و و جوان بنوینین، کاری ناره و امان کردوه، چونکا بهم ئیشه ی خو مان یا له شمان له پو شینی بهرگی کورت و ته سکه و ته ننگ ره نجان دوه، یا، پارچه ی به نرخ وره نگیمنان، به فیر و داوه و کرد و مانه به بهر به ژن و بالایه کی لار و ویرا، وه ئه م هه ردوکاره کرده وه یه کی بی ئاوه زانه یه ^{نا تیرا نه به} گورپی له ره خنه گیران و ناقیدانی قسه له بهر زتری بیژه به سهرمانادا، چه نه درژی یان کردوه کورپی تریش له به نرخ تر بونی بیژه به سهرمانادا چه نه ویرغ یان کردوه، به لام ئه وه ی واراسته و خودیته بهرچاو، ئه وه یه که بیژه و مانا هه ردوک لفی یه کترن و بارستایی و بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه یه.

ئه وانه، که ته نیا له بهر بیژه گه لی جوانتر به بهر زتری هونراوه یه ک، به سهر هونراوی تر حوکم ئه کهن، وه ک که سانی ئه چن، که کاتی دیان و مرو ئیک بهرگی باشر و جوانی تری له بهر دایه له خه لکی تری به باشر بزانی، ئه وه ی وازاندراوه و سه لمیندراوه ئه وه یه، که هوی پیک هی نانی بارته قایی له نیوان بیژه و مانادا هه بونی چه شه و چیشکه یه، ئه ویش چیشکه ی پیو ئک کراو، که وزه ی ده رک ی ئه م بارته قایه ی هه بی.

ویژاوه ری

ئیمه ئه مانه و ئی شتگه لیک بهینینه کایه وه که خوینده واران ی رونا ک بیر پیان خوش بیت، به وردی، له بهر یکه وه، له مانای ویژاوه ری: «ئه ده بیات» به تیکراو شیعر، به تایهت ورد، ده بینه وه و به وردی، مهیدانی، مه به سته گی لی جو ره جو ره که ئه ده ب و شیعر، بالی به سهرا کیشاوه، ده خهینه، بهرچاو، ئامانجی هونراو و ئه ده ب بهر پر سیا ئو وه مه سئولیه ته و ئه رک ی سهر شانی شاعیر و ئه دیب و ئه م جو ره شتا نه، چ به وه ی و نه ته وه ی شوین و ئه سه ری، دیار و نا دیاری، هه مو که لین و قور بونی ژیا نی کو مه ل و نه ته وه ی هه رمه ل به ند و جی و شوینی کی تیا دیاره، ده هی نیته ژیرر کیفی قه له م، جا:

قه لم قوربانی نوکت بم ده بیره شورش و گو فتار و وه کوحا ته م، دبشکینه خه زینه ی جه وه هری ئه سرار.

به لمی ئیمه تی ده کو شین کالای ئال و والای وابهینینه ئه م بازاره وه تا کرپارانی به زه وق و دش په سه ند که ئی وه ی زیرک و نوکته سه نج بن، ئاو ری کی لی بده نه وه و لایه کی لی بکه نه وه... با

بروین نه کادوای ئەم هه موهه و هه و وهه هه یه، سه و قاته که مان، ئاله کوک بی و بهس!
هیوادارین بتوانین روبه نندوتارای سور له سه ر رومه تی بیرو ئەندیشه، لادهین وه زولفی
وتار له سه ر شانوی تاریک به نوکی قه له م لادهین و موی ئالوزا و، شانە که ین و سه روک و بنوکی
جیا که ینه وه و به کاری سا کاری خو مان بی رازینه وه، تائیوه ی جوانی دۆس و جوان په سه ند،
په سه ندی بکه ن...

جا، بانه خته نه خته دهس به که ین به کو لینه وه و لیک دانه وه ی مانای وتی ئەم چه ن
قسه و باسه یه:

«ویژه - ئەدهب؟» چییه؟ «هونراو - شیعەر» - به چ قسه یه ک ده لێن؟ «هونەر - شاعیر»
کامه؟ هه روه ها له مه ش ده دوین که ئایا هه ر که سی هه ر به مه، که ده سی دایه پینوس و قه له م و پپی
نایه مه یدانی وتار ئه رکیکی له سه ر شان ده که وی؟ جائه گه ر وایه ئه لبه ته قه له م به دهس
له به رانه رکیو و چیا ی به رزی شاخاوی و زه ر داته عه هودو لی پسر اوی هه یه، راوه ستاوه،
سه باره ت به گه ل و نه ته وه و دین و پروای خو ی، وه به لکو، سه باره ت به ئینسان و ئینسانیه ت
دیاره، که ده ردی دوینی شی بووه، به ره ی مرو ف چاوه ری ده رمانی بون، ئابا بزانین ده رمان،
به دهس کییه؟ ئایا جگه له خاوه ن بیران و قه له م به ده ستانه! ئەوه ی که ئیمه له شوینی ده گه رین؟!
واته ئە ی ئینسان:

تا، ته نورت، گه ر مه نائیکی بکه
تا، نه بویته، کو تی پی، کو لکی پنه.
به لی: کاری ژیان گه رانه به شوین ئەوه ی که ئینسان ده یه وی و لی نادیاره؛ جار ی ده زانی
چی یه و جار ی نازانی، به لام وادیاره که ده بی له پیشدا، چرای هه ل که ین و به شوین
ئینسانا ده شت و ده رو شارو دیار بدینه پپی وه، جامه گه ر «ئینسان» هه ر ئه ویه، که له سه ر دو پپی
را ده ویستی، یا، ده روا و قسه ش ده کات؟ نا، نا، «ئینسان» ئەو که سه یه، که به زمانی خه لک و
بو خه لک و له به ر خه لک ئەدوی. ده نابووا «دیوژن» فه یله سوفی گه وره، به ئالوزاوی و سه ر لی
شیواوی، به روژی روناک، چرای هه لکه ر دبو و ئەم سوچ و قوژبن ده گه را ئەو له تاو سوچ و
گوناحی زو رداران و سه مکاران گیانی به لیوی گیشته «روح گه یشته وه سه ر نوکی لوتی»
توره و قه لس و جار زبوو له نیو «تهن» هادا خو ی ته نهاده زانی پیمان گوت: «ئوستاد! ئەوه چت لی

ون بووه؟» وه لآمی دانه وه: «ئینسانم لی ون بووه» گیانم خهسته ی ده ستی دهسته ی دیوو درنج بووه و ئاره زوی ئینسان ده کهم...

دی شیخ با چراغ همی گشت گرد شهر

کز دیو و دد ملولم و انسانم آرزوست

گفتند: یافت می نشود جسته ایم ما

گفت: آنکه یافت می نشود آنم آرزوست

هه رده لی چه کیم مه له وی کورد به چرای سوژی گهرم و ئاهی ساردی، شه و چهره ی دیوه خانی دلی سازده کاو به شوین «شه مام ته ویله یی» داته گری، به لآم ئهم له کوئی و ئه و له کوئی!

خوینده وارانی به ریز «ئه ده ب» وه ها که ده زانن واژه و وشه ییکی کونه له زمانی عه ره ب دا که ئیستا به تیکراله هه مو ناوچه ی ئیمه که زمانی عه ره ب شوینی تیا کردوه، هه ره به و مانایه، به کارده بری، له زمانی تورکی، پارسی و له زمانی کوردیشدا، ئه ده ب به مانای: «ده فرو، ئامان و، خووان» ه چونکائینسان خوارده مهنی و پیی خور، ده کاته نیو زه رف و ده فرو ئامانه وه، هه روه ک فیکرو بیروئه ندیشه و زانستی خوئی له سهر سفره و ده قی و تار، داده نی تابه واته ی: به یان به یان بکات و نشان بدات، ئه وه یه که له زمانی عه ره بی دا به سفره ش ده لئین: «مأدبه» ئه وه ی که به تایهت له ئیراناده لئین: «ادییات» له خودی زمانی عه ره ب دانیه، به لکو ئهم بیژه و که لیمه یه، ئه دیانی تورکی عوسمانلی دایان ناوه، جاعه بیی چیه؟ خو زمان و ئه ده ب مولکی کسیک نییه، به لکو وه کو، چهن شتی تر، هی هه موانه، بزاین ده توانین بیژین: ئه ده ب و ئه ده بیات، ویژه و ویژاوه ری بو پیوه ندی نیوان ئینسان و فیکرو ئه ندیشه ی به ره ی مرو شه وه ئهم هه ودا هه وریشمینه، یه ک یه کی، ئه فرادی کومهل به یه که وه ده به ستی، که وایه، ویژه و ئه ده ب، هویه، نه چو ن یهت، به لکو چو ن یهت، و له مانای «هونه ر» دایه، جا دوستانی ئه ده ب دو ست و تی که بیشتو، ئه مانه ی وائه مرو و سبه یینی گوتراون و ده گوترین، به یانی ساده ی زمانی عیلمی ئه مروی دنیا یه، که به چه شنیکی تازه و رونا ک له باسی به رچاوی ئیمه ده کولیته وه و ته حلیلی وردی وای ده کات که ئیمه بزاین مانای ئه وشتانه ی که له عه یینی مو شکل بونا هه موروژی له پیش چا ومانه و له گه لی کارمانه، چیه! تابه م جو ره چینی خوینده وارو

خویندکار و قه‌لم به‌دهس خویمان بناسن و ئه‌رکی سهرشانیان، دییاره‌گرینگترین قوئاغی ژین و بونی ئینسان، «خوئناسینه» و ئیمه به تاییهت له‌به‌رخوئ نه‌ناسین زوورشتمان نه‌ناسیوه! ته‌باره که لاهو جه‌له‌ل خالیق، حه‌زره‌تی محهمه‌دیغه‌مبه‌ری مه‌زنی ئیسلام چه‌ن شرین و کورت فه‌مویه‌تی:

هه‌ر که‌س خوئی باش بناسی خودای خوئشی باش ده‌ناسی واته‌ئه‌ گه‌ر مروّف خوئی باش بناسی ئیتر بوک‌ه‌س سه‌رنا چه‌می‌ئیه‌وه، خوئی بوخوی و خزمه‌ت کردن، بو به‌ره‌ی موسلمانان ته‌رخان ئه‌کات و به‌س و ته‌نیاله‌ راست خودا و به‌دی هیئه‌ری جه‌هانا ته‌سلیم ئه‌بی.

ئه‌وه‌ش که‌ئه‌ فلاتون و توویه‌تی: برو، خوئ بناسه‌ هه‌ر ئه‌مه، دوپات، ئه‌کاته‌وه‌ واتا: خوئ بوخوت به‌تاله‌ کزی و که‌ساسی و ژیر چه‌پوکه‌ی نه‌فسی ئاماره‌رزگارت بی....

نوخته: واتای ئه‌ده‌ب

ئه‌ده‌ب: به‌واتای فه‌ره‌ه‌نگ، زانین، هونه‌ر، جوان له‌گه‌ل خه‌لکدا هه‌ستان و دایشتن، شه‌رم و حه‌یا، حورمه‌ت، پاراستن، بیدار کردنه‌وه‌ ئه‌ده‌ب دان. زانین و عیلمیکه، زانایانی پیشو به‌داگری ئه‌م زانینانه‌یان زانیوه: لوغته، صه‌رف، نه‌حو، مه‌عانی، به‌یان، به‌دیع، عه‌روز، قافیه، قانونی خه‌ت، قانونی خویندنه‌وه، هه‌ندی ئیشتیقاق، (قرض‌الشعر) ئینشا، تاریخ: میژو، که‌ئه‌مرو به‌و زانینانه‌ده‌ئین:

ئه‌ده‌ب «ئه‌ده‌بیات، ئاداب»: و ئیژاوه‌ری. کوئی ئه‌ده‌ب ئادابه، نه‌ک ئه‌ده‌بیات. که‌ئه‌ده‌ب ئه‌مانه‌ش ده‌گریته‌وه: ئه‌ده‌بی که‌سبی، ده‌رسی، که‌به‌ده‌رس خویندن و له‌به‌ر کردن و بیر کردنه‌وه به‌ده‌س بی، ئه‌ده‌بی نه‌فس، ئه‌ده‌بی ته‌بعی، ئه‌خلاق: خوئاکاری چاک، په‌سنی چاک، ته‌رکی ته‌ماع و... دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی (شه‌پۆل) موته‌رجیمی قورئان به‌زمانی کوردی یاخوا به‌خیریی میوانی ئازیز به‌روژی به‌هار به‌شه‌وی پاییز

ئه‌م فۆلکولۆره‌ کوردی به‌ جوان میوانداری و میوانگری نه‌ته‌وه‌ی کورد، ده‌گه‌ینی. شه‌پۆل: دوکتور محهمه‌د صالح ئیبراهیمی ئه‌ندامی هه‌یه‌تی عیلمی زانینگه (دانشگاه مذاهب اسلامی) له‌تاران.

Dr.Saleh Ebrahimi

شیعرو هۆنە ی کوردی

ئەمڕۆکە دەریچە یەکی تازە و نوێ بو شیعرو هۆنە ی کوردی کراوە تەو، شیعری کوردی روی لە ئاسۆیەکی رووناک کردوو، سەیر و سەیرانی نوێ دەستی پیکردوو، لە ئاو و هەوایی تازە و ئازادا دەپشکوی و خو دەنوینی و دەدرەوشیتەو و درەخششی دیکە ی هە یە

شیعرو هونەر و هۆنە و ویژە ی کوردی سەری لە ئاسۆی پینگە یشتن ساویو، شیعرو هۆنە ی کوردی لە روی برۆ و ئیمان، و هەروەها لە ئاگری گرگرتوی دەرونی پر دەردەو دەهۆنریتەو، تێدەکووشی بە نیازگە لی من و تو و ئەو، هەروا بە نیازگە لی کوپو کو مە لگای گەورە ی من و تو، وەلام بداتەو. شیعرو هۆنە ی کوردی رەنگ و روی خو مالی و مروقی و ئینسانی و ئیسلامی و قورئانی هە یە، لە رەنگ و ریختی نامۆ و بیانە دورە پەریزە و خو ی سەر بە خو راگرتوو و لەسەر بنچینە ی بیز و باوهری کوردەواری پنجمی دا کوتاو و خو ی تاو دەدا. چونکە جوان تیکە یو ه کە ویستی ئیمە، دەردی ئیمە، بیرو باوهری ئیمە، وە باری ژبانی کوردەواری شتی دیکە یە لە هی بیانە و نامۆ جیا یە.

شیعری کوردی باری رامیاری، کو مە لایە تی و دینی و قورئانی زۆرە و ئاگری گەرمی ژباو ژبان وە جو ش و خرۆ ش دەخا و ریگای ژبان و ژینمان نیشان ئەدا و دەسمان دەگری و بەرەو ژبانیکی خو ش و بژوین و ئاسودە رانمان دەکیشی، وە بەوانە ی چاک ناتوانن راکەن رەو رەو هە ی بیری جوان و ورد و ماقولانە دەیان خاتە سەر ریگای راست و دروست و ئینسانی و مروقانی و ئیسلامی قورئانی.

شاعیرانی ئیمە رویان لە شیعار کردوو، بەلام هیمان شیعاریان شاعیرانە لە شیعەر خو پاندا باش نە گونجاندوو، ئەبێ چاوەروان بین تا شاعیرە کانمان بە نیشان دانی شکلی شاعیرانە ی شیعار، واتای بەرز و شیاوی ریسالە تی ئەو ئەدا بکەن شیعەر گە لی دابنن کە شیاوی هەمو خو لو چاخ و روژگار یک بی. شیعری کوردی زیاتر مایە و رەنگی حە ماسی هە یە و تی دەکووشی و شیار دەربێ و هۆیە ک بی بو راپەرین و وریا بوونەو هە ی گە لان.

شیعرو هۆنە ئەبێ جوان بە وردی برۆانیتە دنیای کزو کە سان و بی بە شان و هە ژاران و لیقە و ماوان و سرنج بداتە نە تەو هە ی بی بە ش و بەندکراوە کان، وە ئەوانە ی وا

Dr.Saleh Ebrahimi

له دنیای سیۆم دا له بهند رزگار بوون.

شاعیرانی ئیমে ئەشی بو خزمەت کردن به خەلگێ تهرخان بکەن، ئەبێ له شیعەر شمشیری ئاودار له راست تالانچیان و زۆروژایی به کورتی بیژین شیعر و هۆنە ی ئیমে ریگایه کی گرتۆته بهرو بهرهو رهوهک دهرواو راپهړیوه، ئەتوانی هیوادەرو ئومید خولقینه ر بی.

□ کوردەواری جیگای هەلقولانی وێژو وێژەوانی و ئەدەب و هۆنەرە. له وه تی خوا ئەم خاکه جوان و پاکه ی خولقاندوووه و کوردی لی نیشته جی بووه، بووته کانی شیعر و هۆنە و ئەدەبی بهرز و تەرزو بلیند. شوینەواری که له پیشینان بو ئیমে به یادگار ماوه و نهفه و تاوه عەزەمەت و پەرهەداری هۆنەری که لامی ئەم خاکه رهنگینه به ئیমে نیشان دەدا، وه ک شیعی مه لا په‌ریشان، ئەرکه‌وازی، مه‌لا رو‌سته‌می ئیلامی، خانای قوبادی، سه‌ره‌نگ ئەلماس خان، چه‌کیم مه‌وله‌وی کورد، میرزا ئەولقادی پاره‌وی، وه‌لی دیوانه، ترکه‌میر، مه‌لا منوچێهر، فه‌هیم سه‌نجابی، ئەحمەد داواشی، بابا تاهیری عوریان، ئەسفه‌ندیاری غەزه‌نفری، سه‌بید سالح ماهی دهشتی، چه‌یرانه‌لیشا، سه‌بید یه‌عقوب ماهی دهشتی، ته‌مکینی کرماشانی، شامی، میرزا شه‌فیع کیمنه‌یی، ئەلماس خانی کوردستانی، عه‌لی چه‌ریری، عه‌لی به‌رده‌شانی، عه‌لی ته‌ره‌ماخی، فه‌قی ته‌یران، مه‌لای با‌ته، په‌رته‌و چه‌کاری، چه‌کیم ئەحمەدی خانی، حاجی قادری کو‌یی، نالی، کوردی، ناری، قانع، وه‌فایی، ئەحمەد موختار جاف، سالم، تاهیر به‌گی جاف، سه‌لاح سو‌ران، ئەحمەدی کو‌ر، فه‌قی قادری هه‌مه‌وند، حاجی خه‌لیفه مه‌لا محه‌مه‌د (به‌ها)، عارف، ئیمامی (ئاوات)، خاله‌مینه، چه‌قیقی، چه‌وه‌ری، سیف القضا‌ت، فیدایی، زاری، هیمن و هه‌ژار.

ئەوه‌ی ئەم‌رۆکه به‌ ناوی وێژه‌و وێژه‌وانی قسه‌ی لیوه‌ده‌کری به‌رده‌وامی ریازی قسه‌زانانی پیشینانمانه‌و نوخته‌یه‌که بو پێوه‌ندی رابوردومان به‌ داها‌تومان، دانانی شوینەواری ئەدەبی ئەم‌رۆکه‌مان ئەبێته‌ پێوه‌ندیکی راسته‌قینه بو ئاسه‌واری رابواردومان و ریگا نیشاندەریکی باش ده‌بی بو به‌ره‌ی داها‌تومان.

□ ده‌زانین که وێژاوه‌ری له‌ ده‌رونه‌وه هه‌وین و مایه‌ ده‌گری، خوین گه‌رمی و راسته‌قانیه‌کی تایبه‌تی هه‌یه، له‌ روی هه‌ست و له‌ سونگه‌ی ده‌رد له‌ دل و ده‌روونه‌وه قله‌ ده‌کا. له‌ تیروانینی قسه‌ی دل هه‌ینه‌و شادراوه‌ته‌وه‌و له‌ هاوار کردنیشی دا ده‌ردو

Dr.Saleh Ebrahimi رهنج و خەم و خەفەت و مەینەت و شادی و شادمانی مروّف پیل و شەپۆل و شادمانی دابنری له بەر ئەمە ئەتوانری بو وێژە و وێژاوەری میژووێ دیکە بۆ دابنری: میژووی دل و دەرونی، عاتفی، مروّقانی، خوین گەرمی، راستەقانی و راست خوازی و حەقیقەت ویستی.

جا هەر لێرەو هیه که به خویندنه وهی شیعو هونهی حە کیم ئەحمەدی خانی ئەتوانین توی توی و تویژال تویژالی ژبانی خەلکی هاو خول و هاو دەوهری ئەو شاعیره بهرپرسه، پر ههسته تی بگهین و بی ناسین و بی زانین و جوان لێی حالی بین و به خویندنه وهی شوینه واری ئەده بی و هونهری (فایق بیکهس، ئەحمەد موختار جاف، حاجی قادری کوئی، حاجی خەلیفه، مه لا محمه د(به ها)، نالی، مه حوی، خانای قوبادی، فهقی تهیران، حە کیم مه وله وی کورد، نوسخه ی جامعە: مه ولانا خالید، پیره میرد، وه فایبی و مه لای جزیری و ...) ئەتوانری ئەوهی له و روژگارانه دا به سه ر خەلکی کورده واریدا هاتوو، راست و دروست ترو بی گری و گۆله تر له میژوو و نووسراوه و دانراوه کان؛ ئەتوانین تی بگهین و شته کانمان باشتر دەس که وی و به رووناکی و به باشی لێی حالی بین

□ شیعو هونهی کورده واری هەر خول و ده وهره یه ک ته شک و دیمه نی تاییه ت به خوئی هیه، به قسه ی ساتیر: (هەر خولێ هونه و شیعی خوی هیه). دیاره وێژاوهری ئەم بیست ساله ی دوایی یانه ی له ۱۹۸۰ به م لاوه له کورده واری دا باشتر و جوانتر و به هیژو پیزتر گول و بهر و میوه ی داو سه ری هه لداوه و به خودا هاتوو که پیویسته له لایه ن لیکوله ران و دلسوزان و زانایانی کورده واری یه وه پێیاند ا بچنه وه و بژاره یان بکه ن و له به را به شه ن کاودانه که ی لیک جیا بکه نه وه و ئەوسا به که و، قونه که وی بکه ن و به شیلگیر و بیژینگ دای بیژن و کوژه ره و چیو و خه وشێ جیا بکه نه وه و جوان به شانە ی بیرو هزری سه روک و بنوکی بگرن و له جیکه نه ی بدن تا دانه و لوکه جوان و سپی یه که ی لیک هه لاویژری و به ویئنه ی هیلکه ی پاک کراو له به رده ستی خوینده وارانێ نیو کورده واری دابنری.

دیاره به و پیودانه ی که مروّف له ته ک خویدا نامو بی و له بنیشه ی خوی دوره وه که وی، هونه ریش که یه کی له دیارترین و بهرچاوترین نوینگی روح و گیانی ئینسانه توشی لاریی و تیا چون ئەبی، له دنیا یی دا که مروّف دیل و یه خسیری هه واو هه وه سی نه وسی خوی بی یا دیلی هه وای وزه و هیژی ئەنبوژنه ی و مادی

بێ، دیاره هونەریش ههروهک پۆل و سامان و وزه و تیکۆلوژی ده‌بێته که ره‌سته‌پێ له ده‌ست ته‌ماکاری زیاده به‌ش ویستانی زل هیز و ده‌چیته خزمه‌تی به‌شی ئازالی وجودی مروّفانی و له ئاکامدا هه‌موو چتی له خزمه‌ت مال ویرانیدا قه‌رار ده‌گری.

به‌ئه‌ستۆگرتن و به‌رپرسی له‌ شیعرو هونەدا

له‌ که‌وناراوه و توێانه قسه‌ که‌ له‌ ده‌وه‌ به‌ بێ بېشک له‌ سه‌ر دلێش ده‌نیشی. به‌ر له‌ هه‌موو شتیک با بزاین شیعری چیه‌ و چ جوړه‌ که‌ لامیکه‌؟

تا ئیستا له‌ لایه‌ن فه‌یله‌ سوفا، زانایانی مه‌نتیق، عه‌روز دانه‌ران و ئه‌دیانه‌وه‌ تارێف گه‌لی جیا جیا له‌ هونە و شیعری کریاوه، بو وینه:

□ کوری سینا بو‌عه‌لی له‌ به‌شی مه‌نتیق له‌ په‌راوه‌ی شیفا‌ی خویدا فه‌رمویه‌تی: «ان الشعر هو کلام مخیل مؤلف من اقوال موزونة متساوية...»^(١)

شیعرو هونە قسه‌ و که‌ لامیکی خه‌یاڵا‌بسینه‌ که‌ له‌ پیت و قسه‌ی وه‌زندارو به‌راهه‌ ساز درایی، وه‌ک ده‌زانری کوری سینا زیاتر دوپاته‌ی له‌ سه‌ر خه‌یالی بونی شیعره‌. □ ئه‌ره‌ستو له‌ په‌راوه‌ی فه‌نی شیعری خویدا و تویه‌تی: ره‌سه‌نی شیعری به‌ واتاو ماناو مه‌زمونیه‌تی، وه‌زن و ئه‌وانی دیکه‌ شاخ و به‌رگن، به‌م پیه‌ که‌ شیعری له‌ روانگای واتا و دابنن ئه‌بێ شیعری به‌ قسه‌ی خه‌یالاوی بزاین که‌ بتوانی شو‌ر و غه‌وغا له‌ ده‌رون ساز بدا و حاله‌تی له‌ غه‌م و شادی و شتانی دیکه‌ له‌ خوینه‌ر و بیسه‌ر دابه‌دی به‌ینی، هه‌رچه‌نده‌ ده‌ق و بلاوکیش بێ.

□ ئه‌شی بوتری چون له‌ زه‌مانی هه‌کیم ئه‌حمه‌دی خانی، خانای قوبادی، هه‌کیم مه‌وله‌وی کورد، مه‌لای جزیری، حاجی قادر کوپی، مه‌لا په‌ریشان، نالی، چامه‌ی هوزموگان ره‌مان، ئاتران کوژان، وه‌فایی، پیره‌میرد، مه‌ولانا خالید شاره‌زوری، شیعری به‌ وینه‌ی وه‌زن و قافیه‌دار به‌یان کراون له‌ ئاکاما قسه‌یه‌ک له‌ دوانه‌ خالی بن به‌ شیعری دانانین، هه‌ر چه‌ند ئیمه‌ به‌یت مان هه‌یه‌ که‌ هه‌ندیکی وه‌زن و قافیه‌ی هه‌یه‌ وه‌ه‌ندیکی بێ وه‌زنه‌و به‌ ئه‌ده‌بی کلاسیک داده‌نری. هه‌رجو‌ر بێ شیعری ئه‌گه‌رچی له‌ وه‌زن و قافیه‌ و له‌ هه‌ندی نوکته‌ی جوانی به‌دیعی و له‌ فزی خالی بێ شیعرو هونە

١- بره‌وانه‌: ابن سینا، فن الشعر، چاپی ئه‌وره‌حمان به‌ده‌وی، له‌ پال فن الشعر ئه‌ره‌ستو، قاهیر ١٦٥٣ به‌ره‌ی ١٦١.

ئه‌بێ ئه‌زمونی به‌رهمی عاتیفه و بیروخه‌یال بی، وه به‌ بی خه‌یال و وزه‌ی خه‌یال هیچ یه‌ک له‌ عاتیفه و بیر ناتوان سازده‌ری شیعر به‌ واتای واقعی بن. به‌ واتای دیکه‌ هۆنه‌ی شیعی کاتی خۆده‌نوینی که‌ خه‌یال و به‌یانی هۆنه‌ری له‌ کار دابی، چونکه‌ هیچ ئه‌زمونیک له‌ ئه‌زمونه‌کانی مرۆف بی وزه‌ی خه‌یال بایه‌خی هۆنه‌ری و شیعی په‌یدا ناکا. شاعیر به‌ وزه‌ی خه‌یال و زه‌وق و سه‌لیقه و به‌ کار بردنی (تشبیهات) جوان و ئیستیعاره‌گه‌لی له‌ تیف و قسه‌زه‌وان و به‌دیع و به‌ کار بردنی په‌ندو مه‌سه‌لی دلنشین و خونجاو و گونجاو و جوانی و اتا و بیژه‌و که‌لام به‌ نیشان دانی شتگه‌لی دل په‌سه‌ند و صووهری خه‌یال و دلگیر ئاره‌زوی خوی له‌ شیعو هۆنه‌دا له‌ بابته‌ ئیلقای بیروگوێزاندوه‌ی عاتیفه‌و حالاتی خوی به‌ خوینه‌ر و بینهر به‌ دوو شیوه‌ ئه‌نجام ده‌دا.

۱- جوان رازانه‌وه‌و باش نیشان دان که‌ شاعیر به‌م کارو شیوه‌ جوان به‌ جوانتر نیشان ده‌داو له‌ سیحرو جادوی که‌لام و هیزی جوانی به‌یان و شوین دانانی خه‌یال، وه‌ خه‌یالای شیعی، کاری واده‌کا و اتاو مه‌فهومی زیهنی به‌بیری میشکی خوی و خۆرسک و ژیان له‌ چاو و دل و گوێچکه‌ی خوینه‌ر و بیسه‌ری شیعو هۆنه‌که‌ی خۆیدا پرشکووتر و به‌ تین و ته‌وژمتر له‌وه‌ی واهه‌یه‌ نیشان بدا.

۲- دووه‌می یه‌ که‌ کارو شیوه‌ی داپوشین یا داپوشینی هۆنه‌ری یه‌، که‌ شاعیر له‌ کاتی پیداویست دا جوهره‌ پو‌شاکیک له‌ بیژه‌ی جوان و رازاوه‌ ئه‌کا به‌ به‌ر و اتاداو به‌م کاره‌ ناحه‌ز و کریت به‌ جوان و رازاوه‌ نیشان ده‌داو ناپه‌سه‌ند ده‌کاته‌ په‌سه‌ندو دلگیر. □ له‌ بابته‌ شوین دانانی شیعو هۆنه‌ له‌ دل و ده‌رون و بیرو میشکی خه‌لکدا چ له‌ بابته‌ ناسینی هۆنه‌ر، وه‌چ له‌بابته‌ ره‌وان ناسی و فیرکردن و باره‌ینانه‌وه‌ گرینگی یه‌کی زور و به‌رچاوی هه‌یه‌. جاحیز (۶۰-۱۲۲۵ی مانگی) ئه‌دیب و موته‌ کلیمی ناوداری عه‌ره‌ب. ده‌لی: لای نه‌ته‌وه‌ باستانی یه‌کان، شاعیران و هه‌ستیاران زیاتر له‌ هه‌چین و توێژی دیکه‌ ده‌سته‌ جله‌وی ئه‌قل و عاتیفه‌ی خه‌لکیان به‌ ده‌سته‌وه‌ بووه‌. ژنانی عه‌ره‌ب له‌ خولی جاهلی و نه‌زانی دانه‌وه‌ قسه‌ی جاحیز ده‌سه‌لمینی.

به‌ قسه‌ی (شمس قیس رازی - صاحب المعجم: زور جارن تاکه‌ شیعیک هوی دوستی و ناشتی به‌دی هیناوه‌و زور جارانش بوته‌ هوی فیتنه‌و فه‌سادو ئازاوه‌.

لە ھەر ھاواریکدا کە لە دڵ و دەرونی شاعیری بەراستی دەردەپەری و لە ھەر سورەتی خەیاڵی کە ئەو لە شیعرو ھونەیی بە ئەستووداری خووی بەدی دەھینی، گشت ھەویا، بیرو خەیاڵ، دەرد، خوۆشی، گەورەیی و داماوێ مروۆف، بە کورتی ھەموو کەینە و بەینەیی جیھانی تیدا نھینە.

دیارە شیعری ئەستوودار و وێژاوەری بەرپرس ئەتوانن بەنبۆی شویندانیرترین ھۆنێ بو بوژانەو ھەو پاراستنی بایەخە مەعنەوی یەکان و ئاگادارکردنەو ھەو بیدارکردنەو ھەو ستم لیچوان.

مەبەست لە شیعرو وێژەو وێژەوانی بەرپرس، تیکۆشانی بو گەیشتن بەراستی و دروستی و ئازادی مروۆف، ھەستیاری بەرپرس و بە ئەستوودارو و بە ئەمەک بو راستی و دروستی و مروۆفانی، ئەوانەن کە بە واتای قورئانی کەریم کاری چاک و عەمەلی سالیح ئەنجام بدەن، ھەمیشە لە بەر خوداو بو رازی بوونی و یژدانی خوویان، خوویان بو خزمەت کردن بە مروۆفانی تەرخان بکەن و لە بیرو چەوساوان و ستم لیکاراوان دابن.

قورئان: [وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ أَلَمْ تَرَاهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَهِيمُونَ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ كَثِيرًا...] (سورەتی شوعەرا -

ئایەتی ٢٢٤ تا ٢٢٧).

[پێغەمبەر شاعیر نیە - شاعیران کە سانیکن کە لاری یان پەیرەوی یان لی دە کەن، لاری بەدوی ھەستیاری دە کەوی. ئایا نەت دیو کە ئەوانە (ھەستیاریان) لە ھەر شیوو دولیکدا سەر لیشووان. ھە بەراستی ئەوانە شتگە لی دە لین کە خوویان عەمەلی پی ناکەن. مەگەر کە سانی (لە شاعیران) کە بروایان ھیناوە و کردەو ھەو چاکیان کردو ھەو یادی خوایان زور کردو ھەو.]

ئەم ھەستیاریانە کە بروایان بە دین و ئەخلاق و ئاکارو خوی چاک و ئینسانی و خودای ھە یە، لە ئاکام دا لە بەدیھینانی شوینەواری خوویان بو ھونینەو ھەو شیعرو ئە کوۆشن، ھونەو شیعرو کانیان لە خزمەت خەلکدا بی، بو خەلک بە کەلک بی و خەلک بیدارو و شیار کاتەو، خوو ئەخلاق چاک و ئینسانی لە نیو خەلکدا پەرە پی بداو خەلک لە زولم کردن، ملھوری، بی ئەخلاق دور بخاتەو ھەو سەرنجیان بو لای ئاکار، خو، بیرو کردەو و کچاک و خودایی و مروۆفانی و دادگەری و دادپەروری و ئاشتی و ئازادی بیرو پراو خوۆشی و شادی و بە یە کەو ھەو سازان بانگ بکا، تا خەلک

کورده‌واری..... شه‌پۆل ۱۴۲
له‌باتی دژو دژایه‌تی کردن رو بکه‌نه چاکه‌و چاکه‌کردن و خویندن و سه‌نعت و
تکنیک و په‌ره‌دان به‌فهره‌نگی ره‌سه‌نی مروّفانی و خودایی و ته‌ره‌قی کردن و
پیشکه‌وت و سه‌رکه‌وت له‌ کارو باری دنیاو ئاخیره‌ت دا به‌ هیوای سه‌رکه‌وتن و
پیشکه‌وتن و تی‌گه‌یشتن و زانین و فامینی به‌ره‌ی مروّف تا زولم ریشه‌کیش بکری
و له‌ دنیا‌دا زولم و بی‌عه‌داله‌تی و ته‌بعض نه‌مینی . (شه‌پۆل)

نیشتمان ویستی و ئوگر بون به‌زید، له‌ سه‌ره‌تایی ترینی خوی مروّفانی‌یه، هه‌روه‌ک
ئوگر داربونی زاروکه، به‌دایک، ئه‌و عه‌شق و ئه‌وینه به‌گوچ‌گرتن به‌شیری دایک، له‌ گه‌ل
خوین تیکلاو، ده‌بی و له‌ گه‌ل گیان و روّح ده‌ر ده‌جی.
شاعیر و ته‌نی:

[روزی که بامر حق جهان شد ایجاد
و آدم شد خلق و آدم‌یزاده بزاد]
[مهر وطن و محبت قوم و نژاد
در طینت مردم بودیعت بنهاد]
خزمتی خاکی و ته‌ن فه‌رزیکی عه‌ینه، بو‌ه‌مو
داخلي به‌م حوکه‌یه، کئی فه‌رقی جوان و پیر ئه‌کا
زولمه‌تی جه‌هل له‌ به‌رچی زوری سه‌ندوه باکت نه‌بی
نوری عیلمی عاله‌ میکه، عاله‌می ته‌نویر ئه‌کا
هه‌رکه‌سی فیکری مه‌زاری باوک و باپیری هه‌بی
بو‌به‌قای ئیعزازی خاکی خوئی چلوّن؟ ته‌فسیر ئه‌کا.

کشف شد، بنا به تائید انجمن
غارشناسان بین‌المللی، بزرگترین و
عمیقترین غار دنیاست.

غار بیستون:

بیستون چه حکایتها که در دل نهفته
ندارد....

غار بیستون، یادگاری از بشر اولیه
و دوره‌دیرینه سنگی. این غار که متعلق
به دوره‌ماقبل تاریخ است در بیستون.
بالای سرمجسمه هر کول به‌طور
تصادفی از زیر خاک بیرون آمد.

غار پراو، بزرگترین غار وینا...

در فاصله کوه «بیستون» و «تاق
بستان» در بلندیه‌های کوه «پراو» که
بخچاله‌های طبیعی آن معروف است،
دهانه «غار پراو» قرار دارد.
در درون این غار شگفت‌انگیز،
دره‌ای به عمق ۳۵۰ متر و در قسمت‌های
عمیق آن چندین آبگیر و یک «آبرو»
وجود دارد.
این غار که در سال ۱۳۵۰ شمسی
توسط یک گروه غارشناس انگلیسی

زوان و ئەدەب:

ئەمیر شەرەفخانێ بئیلیسی لە ئاخرو ئوخری سەتەیی دەهەمی کوچی واتا: ۴۰۰ سأل بەرلەمە کئیبی شەرەفنامەیی بەزوانی پارسی لە میژوی. گەلی کوردا نوسیوه ئەمیر شەرەفخان یە کەم میژو نوسیگە، زوانی کوردی لە بابەت زاراوه وە کردۆتە چوار بەش^۱ ئە و چوارەش بەم جورەن:

۱- کرمانجی:

مەبەستی ئەمیر شەرەفخان لە کرمانجی زاراوه یە کە لەم چاخەدا زیاتر لە دەمیلیون کورد قسەیی پێی دە کەن. وە نوسەرەن و میژوسان کردویانەتە دۆبەش: ئەلف: کرمانجی ژورویا با کوری: "شمالی". کە کورده کانی: (ئیرەوان و گورجستانی شورەوی لاچین، گول بەهار یا گولبجار، ئاخکەندو ...) وە کورده کانی تورکییە لە لای گولای (وان، دییار بە کر، قارس، با بەزید، خەرپوت و جەزیرە و دەرسیم و ...^۲ وە کورده کانی ئیران (لە قوچان و بجنورد هەریمی خوراسان و هۆزی جەلالی و میلانی و هەرکی و برادۆست و ... لە ئازربایجانا^۳. وە هەریمی جابان: "جاوان" لە دەماوەندی لای تاران.

وە کورده کانی عیراق لە (هەریمە گەلی دەووک و موسل و هەندی لای هەولیر) وە کورده کانی سوریه (ئوستانی: پارێزگەیی دیرالزور و فەرمانداری ترابلس و حیسن الاکراد و کورده کانی لوبنان و ئوردۆن. بەم زاراوه یە لە عیراقا^۴ - بادینی پێی دلین. بی: کرمانجی خوارو یا باشوری: "جنوبی" وە ک زاراوه کورده کانی موکریان: مەهاباد، سەردەشت، سنە، مەریوان، سقز و بانە و ... لە کوردستانی ئیران و ئوستانگەلی سلیمانی، کەرکوک و هەولیر لە کوردستانی عیراقا «کە بەهەلە بە سورانی ناوی ئەبەن».

۱- بنواره شەرەفنامە چاپی پترسبورغ سالی ۱۸۶۰ زاینی وە بەرگی یە کەم چاپی قاهره سالی ۱۹۳۰ زاینی و ئۆفستی تاران سالی ۱۳۴۳ هەتاوی لاپەرەیی ۲۳.

۲- "لە دەرسیم بە زاراوه ی زازایی داخۆن" (زازالە ناوچەیی سیورلی چبخچور، کر) و گوران (لە کە ندولە، پاوه، هەورامان، تل هەشک (ص ۴۵ تاریخ زوان پرویز خانلری).

۳- بنواره (باوی کومە لایەتی و میژویی نوسراوی شەپۆل) چاپی تاران نەورۆزی ۲۵۹۱ کوردی ۵۷ و ۵۸ هەتاوی.

۴- بەهەلە بادینانی "بهدینانی" پێی دەلین.

۲- لری:

مه به سستی ته میر شه ره فخان له زاراهوی لری (تیلامی، فیللی، بهختیاری، له ههریمی پشتکو و پیشکویه، یان رونا کتر بلین: له هه مه دانه وه تا شوشته رو شاری کورد له ئیرانا وه ئوستانگه لی کوت و عیماره و فیللیه کانی به غاو به سره و شوینه کانی تره له عیرا قا^۱.

۳- که لوری = که له پوری.

مه به سستی ته میر شه ره فخان له که لوری ته و جو ره زارا وانه به که له زور به ی ههریمه کانی کرماشان دا بوه له به شی له کستانا له ئوستانی ساحلی ئیران وه له ناو کورده کانی فرمانداری خانه قین، منده لی و میقدادیه: "شاربان" قسه ی پی ده کری، به هه له هه ندی له نوسهران "کرماشایی" یا "له کی" پی ته لین که چی له کی خو پی تی کلا ویکه له (لری، که لوری و گورانی).

۴- گورانی:

مه به سستی ته میر شه ره فخان له گورانی زاراهویه که له پیشا له "ئه رده لان هوه" تا کیوی حه مره ین یانی له ئوستانی: پاریزگه ی کوردستان له ئیران وه پاریزگه کانی سلیمانی و که رکوک له عیرا قا قسه ی پی کراوه ...

به لام به هو ی ته وه که زور به ی هو زه کانی گوران زوان وه ک: زه نگه نه، سیما مه نسور وهی تر له رورگاری شاهه باسی سه فه وی یه وه کوچ دراونه ته، ته فغانستان، جابه م هو یه ته وانه وا به م زاراهویه ئاخه فتون زور که م بونه ته وه^۲. زاراهوی گورانی له م چاخه ی ئیمه دا له ناو (هو زی زه نگه نه، سیما مه نسور، گه لالی، شوانکاره، کاکایی، هه ورامانی له کوردستانی ئیران و عیرا قا وه له ناو کورده کانی ته فغانستانا باوه و ماوه^۳.

۱- بابا تاهیری عوریان (۹۳۵-۱۰۱۰) به لری شیعری گوتوه و ناوبانگی چارینه: له ده ره وه ی کوردستان بلا بو ته وه بیرو باوه ریکی دزی ده ره به کایه تی له ناو گه ل دا بلا و ده کرده وه ... له شیعره کانی دا به توندی دزی زولم و زوری کو مه لایه تی دوا وه. هه روه ها دزی ئاغا گه و ره کان و فه رمان ره واکان بو وه " (میژوی جیهان پراگ ۱۹۶۰ به رگی سیهم ل ۵۰۲ چاپی چیکی). وه (کوردستان و کورد) به نه قل.

۲- کو ری له نوسران به هه له پگورانی، هه ورامانیان پی و تون، که چی هه ورامانی خو ی زاراهویه که له گورانی کون.

۳- بو ناسینی شوانکاره بنواره (کتی بی باوی کو مه لایه تی و میژوی و ... نوسراوی شه پوٲل چاپی تاران سالی ۵۷ و ۵۸.

پروفیسور مینوریسکی رۆژھەلات ناسی ناوداری روس لەبارە "گۆران" ەو ەکتیبیکی بەزوانی ئینگلیسی نوسیو ە لەوا زۆری لە ھونراوەی ھونەرانی ھۆزی گۆرانی تێداھیناوە و چاپی کردون.

ھەر ەو ھا بەسود ەو ەرگرتن لەناوی سولتان ئیسحاق پیری کا کا ییە کان دیاردی بۆ ەو نارابونی ئەدەب و بیژاوەری ھۆزی گۆران کردو ەو ناوی سولتان سەھا ک = ئاستیا گ = ئازی دەھا کی بە کوردی ماد داناو ە، بەلام بە داخو ە ئیستائو ە کتیبمان لەدە سانییە. ھەرچەن بەلگە یە کی زۆرمان لەبابەت ئەدەبی گۆرانی کونا بەدەسەو ە نییە، بەلام بەجو ۆرە ئاگاداری یانە ی وابەدەسەو ەن، ئەتوانین بیژین: ئەدەبی گۆرانی کونترین بیژاوەری و ئەدەبی کوردە.

ھەمدو لای مستەوفی قەزوینی بە نەقل لە "ئەلبولدان" ئەنوسی:

"سپای ئیسلام" ساڵی ۱۸ ی کوچی لەزەمانی ئەمیرە لموئەمین عومەر - ی کوری خەتتاب دا قەزوینی گرت.

لەوکاتەدا ھە ساری شارستان "شاپوری" بوو خەلکی ئەوی لە گەل مۆسلمانانان جەنگیان ئە کرد و مۆسلمانەکان بانگیان ئە کردن یان مۆسلمان بن یان جزییە بدەن. ئەوانیش ھەرایان ئە کرد و ئەیان وت: "نە مۆسلمان ئە بین و ە نە گزیەش ئەدەین ھەرن بگەریئەو ە مە ککە تا ئیمەش رزگارین" - "نە مۆسلمان بێم نە گزیت دەیم + بشی او مەکشێ کاما برھیم".

مستەوفی قەزوینی ئەم بەیتە ی بە پەھلەوی ناو بردو ە، و ە لە راستیا ئەم بەیتە: "گۆرانی = لری" یە، ئەمە خو ی بەلگە یە، بو ۆئەو ە کە لە پێش ئیسلاما ئەدە بی کوردی گۆرانی ھەبو ە. کو ۆری تر لە میژو نوسان و نوسەران و ە ک (ملک الشعرا ی) بەھا ر و ە رەشیدی یاسمی و دوکتور سەعیدی کوردستانی و ئایە توللامەردو ۆخ و شە پۆل و ئەو ۆرەنگ، چەن ھونراو ە یە کیان لە نوسراو ە کانێ خو یانا، ھیناو ە کە بەدەسنوسی پەھلوی لە پێستی ئاسک نوسراو ە تەو ە لەناو یە کیک لە غار ە کانێ کوردستانی عێراقا، دو ۆزاو ە تەو ە، کە لەوا دیاری بو ۆ کوشت و برین و تالان و برۆ و بەدیل گرتن و ... کراو ە ئەو ھو ۆنراوانە، بە کەمی جیا جیا ی یەو ە بەم جو ۆرن:

هورمزگان رمان ئاتران کوژان
 زۆرکار ئەرەب کردنه خاپور
 ژن و کەنیه کان وەدیل بشینا
 ره وش زەردوشرە مانەوە بیکەس
 هووشان شاردهووە گەورەه گەورە کان
 گوناو پالە بشی شارەزور
 میرد ئازاتلی ژ روی هوینا
 بەزە یە ک، نکاھورموز، وەھیچکەس

۱- هورموز، یا ئاھورامەزدا بەمانای خوایە، گان بە مانای جیگە یە واتا: عیبادەتخانە کان و مائە خودارمیان و رووخان، ئاھورمەزدا لە ئاھوورە، بە مانای: ھەبونی دانە، مەز بەمانای مەزەنە، دا، بە مانای دانا و زانایە، رمان بە مانای رمیان و روخانە. ئاتران لە ئاتر، وە بە مانا ئاگرە - تووگ بە یە کتری گوردراونەوہ = ان = پەسوەندی نیشانە ی جەم و کوپە لە کوردی ئەمرودا "ک" ی عەھد. لە پێشەوہی دائەنری و ئەبیتە ئاگرە کان، ئاگر، ئاتر، ئاور، یە ک مانای ھە یە، لە کوردییا دەلین: ئاگرە خووشە لە خوم گاتەوہ. کوژان لە کوژیانە، بە مانای ئاگر کوژانە وەو ئاور مریان و کوژیانی ئاگرە.

۲- هووشان: لەریشە ی ھو، خو "Hwa" ئاو یستایی یەو بەمانای خو یان - لەباتی هووشان "و یشان" و تراوہ، شاردهوہ. لە شاردنەوہ یەو بە مانا خوشاردنەوہو خو گووم و بزکردنە، گەورە ی گەورە کان یانی: مەزنی مەزەنە کان. زۆر، لە زۆر، لەزۆردارەو کاریش پەسوەندی نیشانە ی سیفەتی فاعیلیە، ئەرەب بە مانای عەرەبە. خاپور بە مانای رمیانە، گونالە گوندەو بە مانای ئاوای یە. پالە: بە مانای شارە، پەلەو پالەوان، پالە لە یە ک ریشەن. لە کوردییا پیللاو تاییەتی شارنیشنە کان بووہو کالەش تاییەتی دی نیشنە کان بووہ، لە کوردییا ئەبیزین: پیللات لەسەر چاوہ، کالەو پیتا، کالەو پوزەوان. ناتوانم بەن کالە ی خوم لە بەن چە کمە ی توخەم، لە بورھانی قاتیعاً نوسراوہ پەھلو، پەلەو بە مانای شارە، پەھلوان، پەھلەبان بەمانای: شەرھەبان یا نیگاہبانی شارە، بە کوردیش ئەوتری پالەوان یانی: شارەوان، شارەوانی، دیبارە، لەقەدیمەوہ نیگاہبانی شاریان لە مروش گەلی خودان وزەو بەھیز کە بتوانی لەدزو دروزن بەرگری بکات لەبەر چاو ئەگرت، بشی لەریشە ی بەشەو بە مانای پشکە x یان لەریشە ی شیبای و شو - ی ئاو یستایی یەو بەمانای ئەرواو رو یشتنە، لە گولستانا شد بە مانای رو یشت، ھاتووہ. وە ک ئەبیژی: (شد غلامی کە آب جو آرد آب جو آمد و غلام ببرد)

واتا ھەتا ئەرواتە شارەزور، لەباتی: "بشی" "ھەتا" و تراوہ، شارەزور ناوی بەشی سلیمانی و ئەو ناو ناوہ یە. نالی شاعیری شارەزوریش زۆر بە ناو بانگە.

ژن. لە ئاو یستادا بە مانای زان و ژان پیاھاتنە، کە بە غیناش ناو براوہ.

- کەنیه کان لە ریشە ی کەنی کە نیشک کنا کە نیک - ەو بە مانای دویت و کچە، لیرە دا یە گوران شاعیری نازارو دلئە رو ناوداری کورد ئەبیژی: عەشقی ئیوارە ی سەرە ربی کانی - بەرئەداتە چەم کلپە ی گورانی! - روژا ئاوائە بی چەم تاریک - دا یە دەنگی (کنالە یل) ھەردوایی نا یە... - (کنالە یل: کچی یار) - مانگ بە تریفە ی ئە کاکە یل - ھیشتا، ھەر گەرمە، نالە ی (کنالە یل...!)

گومان لەوہ دانیە کە (عبداللە) گوران (کە سالی ۱۹۶۲ لە عیراق کوچی دوایی کردوہ) چ لە ناوہ روکی شیعەرە کانی داو چ لەو شیوہ تازانە دا کە لە شیعردا دای ھیناوە و چ لەرەوانی و بزاکراوی ئەو کوچی دا کە شیعری لەقەید و بەندی شیعری کلاسیکی کوردی رزگار کردوہ و بەو ھوویوہ ئاسو یە کی نو یی بو گەشە کردنی زیاتری شیعری کوردی کردو تەوہ.

بشینالە ریشە ی شیبای بە مانای ھینان و ھارد نە. میرد ئازالە دو بیژە ی میرد ئازا، تیکلاواکراوہ، میرد لە ریشە ی میرد: میرت - ەو بە مانای پیاو و میرو مەردو میردە - ئازاش بە مانای نە بەزو کوئنە دەرە. تلی: لە ریشە ی تلبای، تلبین - ە و بە مانای تلانەوہ و تل خواردنە.

ههروا مجله العربی ژماره‌ی ۲۰۰ چاپی ته‌موزی ۱۹۷۵ کووه‌یت له‌و تاریکدا که به‌قه‌له‌می (عبدالحمیم منتصر) له‌ژیر ناوی (ابن وحشیة فی الفلاحة) و (هو اقدم الکتب فی العربیة) ده‌نوسی... شوق‌المستهام فی معرفة رموز الاقام و قد ذکر فی آخر کتابه هذا انه ترجم من اللغة الكردية کتابا فی علل المياہ و کیفیة استخراجها^۱ یاخه‌تی ماسی سو‌راتی کوردی که دوکتور سه‌عید خان کوردستانی له‌ مزگانی نه‌زانی کوردی باسی ده‌کات.

به‌لام ئەبی بیژین ئەم: هونراوانه به‌زوانی گو‌رانی کوردین. حوسه‌ین حوزنی موکریانیش له‌ نوسراوه‌ کانی خویدا دیانی به‌ مه‌داناوه، یه‌ کی‌ک له‌ هۆزه‌ کانی گو‌رانی زوان، هۆزی کا‌کای یه، که‌له‌ ئیران و عیراقا ئەژین، به‌ره‌ی کا‌کای یه‌ کان، له‌ سه‌رئایینی "شه‌یدایی" ئیرانی کو‌نن.

سرنج را‌کیشه‌ له‌ ناوئه‌و نوسه‌ رانه‌داته‌نیا (محمه‌د ئەمین زه‌ کی‌ به‌ گ‌) سه‌ر چاوه‌ی ئەم هونراوانه‌ی به‌نه‌قل له‌ کو‌به‌ی ۱۸ له‌ سه‌ر لاپه‌ره‌ی ۱۱ له‌ کتیبی خه‌باتی سو‌نیان - ی کورد نوسراوی واسیلی نیکیتین روژه‌ له‌ لات ناسی ناوداری روس ناوی بردوه‌و گوته‌یه‌تی: ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ به‌زوانی په‌هله‌وی یه‌.

له‌ کتیبی میژو دا ناوی چه‌ن بالۆل دیته‌ به‌رچاومان ئەلف = بالۆلی خارجی: که‌ شاره‌ کوری به‌ شه‌ری شه‌ییانی موسلی که‌ له‌ کوردانی ده‌ورو به‌-لاری، موسل بووه‌و له‌ سالی ۱۱۹ کوچی دا له‌ هیشامی کوری (عبدالملک) ئەمه‌وی را ساوه‌و شو‌رشێ کردوه‌و له‌ موسلمه‌وه‌ تا کوفه‌ی هیناوه‌ ته‌ ژیر فه‌رمانی خو‌ی و له‌ پاشان له‌ شه‌را کوژراوه‌.

۱- (بنواره‌ دائره‌المعارف پطرس بستان په‌ره‌ی ۶۴۴ جه‌له‌ی ۵). ۲- فه‌ره‌نگی ده‌خداپیتی ب و دائره‌المعارف پطرس و سه‌ فه‌رنامه‌ی (ابن بطوطه) په‌ره‌ی ۲۱۰ تا ۲۰۹.

- ژ: به‌ مانای به‌ یه‌و جاری‌واش هه‌یه‌ به‌ مانای "له" یه، وه‌ک ژمن دی ژمن.

هوینا: له‌ ریشه‌ هون به‌ مانای خوینه. ره‌وش به‌ مانای ئایینه.

زه‌ردوشت‌ریا زه‌رتوشه‌ریانی پیغه‌مبه‌ری ئیرانیان که‌ له‌ره‌ گه‌زی کورده‌ماده‌کان-ه‌.

قانع شاعیری ناودار له‌م باره‌وه‌یه، که‌ ده‌بیژی:

به‌زمان هه‌ورامی هاته‌ سه‌ر به‌ شه‌ر
کتیبی زه‌رده‌شت که‌ ئاو‌یستایه‌

وه‌ک باقی کتیب خه‌لات خوایه
یانی های زه‌رده‌شت بوی به‌ پیغه‌مبه‌ر

- بزیکا، به‌زه‌ی یه‌ک، له‌ ریشه‌ی به‌زه‌یی، به‌ مانای دلسوزی و دل‌سو‌تان و روحه‌.

نکا، نیکا به‌ مانای نه‌کرن، نه‌کردن واتانای کات. ئەم هه‌لبه‌سته‌ و هونراوانه‌ ده‌سیلابی یه‌ واتا: ده‌به‌شن و

ب - بالۆلی مه جنون: ئەبو وههیب بالۆلی کورپی عه مر صیرفی کوفی، گۆیاله کوردانی ئیران و شاگردی هزره تی ئیمام جه عفری سادق بووه له سالی ۱۹۰ کوچی دا مردوه .

ج - بالۆلی شولی که یه کیك له عاریفانی مهزن و شاعیر بووه «ابن بطوطه طنجه لی» له سه فه نامه که ی خویداناوی بردوه که له لورستانا چاوی پپی که وتوه و قسه ی له ته کیا کردوه .

ههروه ک له قسه کانی ئەمیر شه ره فحانی بتلیسی ده ره ئە که وی، ئە ده بی گورانی له کاتی فه رمانه واکانی "حه سن ویه ی" و "عه یاری" زۆر و زه وه ندو په ره دارانه پلا و کراوه ته وه، به لام شوینه واری و یژاوه ری ئە و کاته له به رو یان کرانی شاره کانی (دینه وه ر- سیروان- حه لوان- شاره زور) له لایه ن مه غوله کانه وه، و یژاوه ریش تییا چوو نه ما، به لام له کاتی فه رمانه وای: (به نی ئە رده لان) دا ئە ده بی گورانی بوژایه وه و تازه مانی خوسروه خانی ناکام چوو په پشه وه و لیره وه شوینه وارگه لی به نرخ ی و یژاوه ری بو ئیمه جیماره .

به لام میران و فه رمانه وایانی بابان، ده سیان دایه، په ره پیدانی ئە ده بی کرمانجی خوارو: "جنوبی" که به هه له به سو رانی ناو ئە بری، جاهه ر له به ر ئە مه یه له ده م و کاتی ئیمه دا وازاره ی کرمانجی خوارو بووه ته زمانی ئە ده بی و علیمی و هونه ری و کومه لایه تی و رامیاری و ئابوری و نوسراوه یی زمانی کوردی، ئیستاشیوه و رچه یه کی ئە ده بی یه کگر توی گرتو ته به رو

- ده هجایین. ئەم هوزی کا کابه: دوا ی دا هاتی ئایینی پیروزی ئیسلام هه ندی له بیرو باوه ری رچه ی خو یان له ده س دابریکیشیان به دل و داو پاراستوو، ته نانه ت یژاوه ری گوران به شیکه له رازه نه نییه کانی رچه ی گوران، لای غه واره نای درکین، ئە مانه باوه ریان به ته ناسوخ هه یه، به مه که گیان و ره وانی فریشته کانی ئە وان ئە چینه ناو کلیشه ی ئە نییا و ئە ولیا. باوه ریان هه یه. وه له به ر ئە وه ی زوریان هزره تی عه لی و ئالی ئە و خوش ده وی کۆری له میژو نوسان ئە وانیان به یارسان و عه لی یوللاهی ناو بردوه .

پیشوایانی ئایینی کا کای یکان، له هه ندی شویناله به ره هه ندی هه چن هونراوه یه ک له هونه رانی خو یان ئە گیرنه وه، بو وینه ته و اچه ن شیع ره له دو به یته کانی بالۆل که له (۱۷۰ - ۱۹۳ کوچی) دا- ژیا وه و کوچی دوا یی کردوه بو تان نه قل

دکه ین:	ئەز به هلوله نان جه روی زه مینی	چار فرشتانم چاکه ر که رینی
	نجومم سالح ره جه به م بینی	چه نی لژه بیم جه ما وهه فتینی
	ئهو واته ی یاران ئە و واته ی یاران	وه قانون شهرت ئە و واته ی یاران
	چه ندی مه ولاییم کردمان شاران	یارانم که رده ن وه قه وای ماران
	دیوانه ی زاهیر دیوانه ی زاهیر	دانای یارانم دیوانه ی زاهیر.
	ده رویش نه ورۆزی سو رانی که له سه ته ی ۱۳ هه جریدا ژیا وه له زانیی و دانای بالۆلا ئە بیژی:	
	به هلول زاتیون زات یه کدانه	عامیان ماچان به هلول دیوانه

لەو چوار زاراوە بنەرەتی یە رەسەنانه کەلک وەر ئە گری و خوئی گییاندۆتە پلەو ریزی زوانە زیندوو پیشکە و توووە کانی جەهانی ئەمرۆ و شان لەشانی ئەوان ئەدا.

باش وایە: بگەرینە وەسەر بیژە ی گۆران، هەر وە کە لە بەرگی یە کە می شەر فنا مە لا پەرە ی ۲۳ دانوسراو هۆزی گۆران لە سەرە تاووە لە پێ دە شتە کانی پاریزگە لی کەرکوک و سلیمانی و کرماشان دا، نیشته جیبون و رویان کردبوە، ئاوەدانی و خەریکی زەوی وزارکیلان و کشت و کال بون، بلام هۆزە کوچەرە کوردە کان و جافە کان زوریان لی دە کردن وە ک لە م میسالا کوردی یانە دا دەر ئە کەوی، گۆرانە کان باشاری ئەوانیان نە دە کردو بە رە سیان بیون ئە لین:

جاریک جافە کان میگە لە پەزە کانی بە لە هەر بەرە و کوستان ئە بەن و ری یان ئە کە و پتە ناو زەوی وزاری کابرایە کی گۆران، لە دورە وە هەرای لە دە کەن و دە لین: هۆی کابرای گۆران. (گالە کەت وە گوپزە واپەزە کە مان هات) یانی تۆ ناتوانی بەرگری هانتی میگە لە مەرە کە ی ئیمە پکە ی، دییارە بە و دە م و دە سە ش گال و هەرزە کەت بو نادور ریتە وە کە و ابو پەزە کان زیانی خویمان هەر ئە کەن.

هەر وائە و کوردە کوچەرە کە بە شە و الای پەز و پۆلە بون، خەویان لە گۆرانە کان حەرەم کردبون و ئە مانە یان بو کردبونە جوک و توانج و تە شەر و قسە: (هە یقە شە وە، تە قلە و دە وە وە گۆرانە و... چاول خە وە...)

ئە بیژن جاری و ا هە بوە کە کوردە گۆرانە کان، لە ترسی کوردە کوچەرە کان، مال و ژییانی خویمان بە جی هیشتوو وە لە ترسان رایان کردو، بو یی و او تو یانە: (گۆرانە... لە ئا وای بە دە رە... ئە وانی ش و ر دە و ر دە چو نە تە نا و چیا و چرە کانی کوردستان و خوی کوردە کوچەرە کانیان گرتو وە لە نە بەزی و کۆلنە دە ریدا ئە وانیان بە جی هیشتوو. بە لام گۆرانە کان خویمان لایان وایە گۆران لە واژە ی گۆر گیرا وە بە مانای مەزن و گە ورس، چونکا گۆرانە کان، لای میرو پادشایانی کاتی خویمان زۆر خاوەن پلە و پایە و مەزن بون.

هۆزانی مەزن تە و فیت و هە بی کە کتییکی لە بارە ی بارامی گورە وە بە عەرە بی نوسی وە ئە بیژی: بیژە ی گۆر بە ری لە ر لە گۆر - وە بە ری قە ل و گیرا وە و بە مانای: نا وە ند، مە ی دان، دە شت، گۆرایی و قە و و... هە ی ترە.

بوئهوه به وهوزه کوردانه یان وتوه گوران، که له دهشت دا نیشته جی بون، بارامی
گورپاشای ساسانی له دایکه وه له کورده گورانه کانه، که وایی تونه کابلیی: چونکا بارام
ئوگری گور: واتا: "که ری به له ک" گرتن بووه، ناویان ناوه: بارامی گور، چونکا ئه مه هه له یه.
کوری له شاعیران وایان ناو بردوه، وه ک ئه م چوار چارینه ی خه یامی هه ژار:

له وکوشک و سه رایه دا که جهم جامی گرت ریوی تره کیوه، مامز ئارامی گرت
بارام که هه موژیانی خوئی گوری ده گرت دیتت به چجوری گوری بارامی گرت.
عارفی ناودار مه ولانا مه لئه حمده جزیری له قه سیده ی ۸۴ دا به شاعر فره مویه تی:
مه ب ئیشراقی سوئاله ک ژله بی غونچه گوشا کر - کوب ئیلهامی د سوئالامه جه وابه

شیخی ئیشراق به عه ره بی و به کوردی و فارسی شاعر و هونه ی هه یه، شاعر به کوردی
میرزا ئامانه ویت مه ده رو خه م نه جام مه مانو نه جه مشید نه جه م
نه هامده م نه قوم نه هونره س نه که س که س وه ده ردمان نه بو فیه ریاد ره س
دلسوزان دل ته نگ بی دسه لات بو رومان جه سه فر راگه ی نه هات بو
ئیشراق ئومیده ت وه ساقی خو بو تا دوغات جه روی قیامت سو بو
پروفیسور مینورسکی روزه هلات ناسی ناوداری روس له کتیبه که خویدا، که به
ئینگلیسی له باره ی گورانه وه نوسیویه تی و کراوه ته کوردیش نه زریان وایه: گوران هوزیکن
زیبا تر له سیه هزار سال بهر له مه هه بون، مه به ست له گوران ته نیا ته و هوزانه نییه وایه ئیستا له

کی دی دیوانه وی ته ور دانابوی مه رکه ونه مه یدان گه ردون رانابوی- رانا: نیشان دان.

ئه وانه ی وابه زوانی گورانی هونراوه یان گوتوه، ئه مانه ن:

عیل به گی، مه لا په ریشان، خانای قوبادی، سه یدی هه ورامی، شه فیع جام ریزی، خان ئه لماس خان، حاکیم
مه وله وی کورد (عبدالرحیم) تاوه کوزی مه عدومی شاعیری گه وره ی غه زله بیژکه له کوردستانی جنوبی له
(۱۸۹۷-۱۸۹۲) دا ژیاوه و کوچی دوا کردوه.

له شاعیره گه وره کانی سه ده ی بیسته م ده توانین پیره میرد (۱۸۶۷-۱۹۵۰) و ئه حمده موختار جاف
(۱۸۹۷-۱۹۳۵) و بیکه س (۱۹۰۵-۱۹۴۸) و حاجی قادر کویی (۱۸۱۵-۱۸۹۲) که خه لکی بو خه بات له پیناوی
نازادی و سه ر به خوبی دا هان داوه، ناو به رین. ئه مرو به ناو بانگترینی شاعیره کان له ئیران دا هه ژار وه یمن- ه
شیخ شه هابه دین سوهره- وه ردی شیخی ئیشراق کورده و له سوره دی نیوان بیجارو زه نگان له ۵۸۷ی مانگی له دایک
بوده و له ۳۸ سالی دا وه فاتی کردوه. سوهره وه ردی یه کان کوردن چون واژه ی سوهر له فارسی و عه ره بیدا به کار نابری.
فارس له باتی سوهر ده لین: [سرخ]- عه ره بیش ده لی [احمر]- کوردیش ده لی: سور، سوهر- (شه پو).
:

پارێزگە ی کرماشان دان و نیوی ئەم هوزەیان پاراستوو، بە لکومە بەمت لەناوی گوران، گشت هوزە کوردە کانه که بهزاراوهی گورانی قسه یانکردوه، وه ک: هوزی سییامه نسورو زهنگه نه که ئە مرو له ئیران و عیراق و ئەفغانستانا بلاو بونه ته وه. هۆزی برادۆست: بروانه: (شوینهواری باوله کوردە واریداو میژوی... نوسراوی شه پۆل به رگی ۳) که ئیستازاراوهی ئە و کوردانه کرمانجی ژورو "شمالی" یه و له لای ورمی له ئیرانا و له لای ره واندز له عیراقانیشته جین و شوانکاره و زهندو کاکایی و پالانی و گیژو هه ورامی و روژبه یانی و چگنی و بازوکی و ئەوانی تره. واژە کرمانج: ئەم واژه سی مانای هه یه:

۱- مانای گشتی که له ناو و بژاوه ران و نوسه رانا، به مانای کورد به کاربراهه، هه ماسه و یژو به یت سوراو ریئالیزم نوسی ناوداری کورد هه کیم ئە حمه دی خانی له بهرکولی "مه موزین" دا، چهن جار واژه ی کوردو کرمانجی دوپات کردو ته وه و بو یه ک مه به ست به کاری بردون وه ک ئە بیژی:

داخه لق نه بیژتن کو ئە کرا..	بی مه عریفه تن، بی ئە سل و بونیاد
ئه نواعی میلهل خودان کتیبین	کرمانج ته نی دبئی حسیین!!
هه م ئە هلی نه زهر نه بیین کو کورمانج	عیشقی نه کرن ژبو خو ئە مانج
کورمانج نه پره بی که مالن	ئه مهاد یه تیم و بی مه جانن

۲- دو هه م مانای تایبه ته و به و کوردانه که زوانیان له ته ک زوانی خيله گۆزانه کانی ترا زۆر جیانیه.

۳- سیهه م مانای تایبه تی تره، به م جوړه خه لکی موکریان و سۆران و شاری سنه، به گوندنیشینه کان ئە بیژن: (کرمانج) - ئیستا ئە دیبان و، میژو نوسانی کوردخویان، کرمانج ئە که نه دوبه ش.

به شی کرمانجی ژورو، به شی کرمانجی خوارو به لام مینورسکی لای وایه، واژه ی کرمانج له دو ناوی: (کوردو مانا) پیکه هاتوووه و ئەم دو هوزه سیهه زار سال بهر له مه، پیکه وه ژیاون و تیکلاوییان هه بووه و به دریزای ژورگار (کوردومانا) بوه ته کرمانج به لام ته و فیق وهه بی لای وایه. بیژه ی کرمانج له بنه ره تا، کرماژ بووه و له مه سده ری کرماژنو به مانای

کرم لیدان و کرماوی یه وه، هاتووه و ئەم ناو له ئەفسانە ی ئاژی دەهاکی مار دوشه وه. که بیماری سەر تانی بووه و له بان شانی دوکرم وه ک مار روان، کورده کانی ژیرده سی به سەر و کایه تی کاوه ی ئاسنگه ری کورد، لیج را ساون، وه کاوه. به چکوشه که ی میشکی پرژاندوه، ئەلین ئەو مرۆقه ی وامیشکی مهرومرۆقی له و برینانه ی شهرشانی ئاژی دههاک ساوی وه، ناوی (کرمائیل) بووه، که له ریشه ی کرمه وه گیراوه.

به لام ئەشی بزاین ئەم قسه له بابەت ئاژی دهها که وه، ئەفسانە یه و دژودژمنانی گه لی کورد میژوی کوردیان شیواندوه و به ئانقه ست په رده ی ره شیان به سەر میژوی ئەم گه له نه به زه داکیشاوه، چونکا به پیی قسه ی لیکوله ران و میژونوسانی یونانی ئاژی دههاک و اتا ئاستیا ک ئاخیرین پاتشای کورده ماده کان بووه، که به هوی خه یانه تی هارپاکی خزمی یه وه قله وه بون و تییاچون و نه مان. پرۆفسور مینورسکی رۆژه لات ناسی روس لای وایه: سولتان ئیسحاق هه ره و ئاستیا گه کورده ماده هه ره وه ک له پیشه وه رمان گه یا.

کرماج: مه ستوره خانمی ئەرده لان له کتیبه میژویه که ی خویدا کرماج - ی ناو بردوه و ئەبیژی: (سپه م کرماج که له ناو بوره پیا وانا به (بابان) ناودارن.

محه مه د ئەمینی گولستانه له (مجمل التواریخ) ئەفشاری یه و زه ندی یه داکاتی ناوی سلیمان پاتشای بابان ئەمیری هه ری می سلیمانی ئەبا ئەبیژی: (سلیمان پاتشای کرماج بیه) له و به لگانه رون ئەبیته وه که کرماج له کرماز - ه وه گیراوه و - ژ - بووه ته - ج - ئەم جو ره گورانه له کوردیا، زوره، وه ک: تاج و تانج، تاژی و تانجی و فه ره جی و فه ره نجی.

هوژی کرمانج له سه ره تاوه بیژاوه ران و شاعیرانیان زور بووه به لام شوینه واره کانیان له ناو چون ئەلین: عه لی ته ره ماخی که ها و چاخی روده کی بووه له سه ته ی چواره می کوچیا ژیاوه، دیوانیکی هه لبه ستی گه و ره ی کوردی هه بووه، به لام له ناو چووه، بیچگه له چه ن تیکه هو نراو، که ئەی دهنه پال ئەو شتی کمان به ده سه وه نییه.

دوکتور په روژی ناتل خانله ری له میژوی زوانی پارسی به رگی دوهم داله لاپه ره ی ۳۸ که له تاران له سالی ۱۳۵۲ هه تاویدا چاپ بووه ئەنوسی: له سه ته کانی ۵ و ۶ کوچیدا شوینه واری بیژاوه ری ده ماوده م و نوسراوه ی کوردی له ناو لاپه ره ی میژو دابینراوه، یه کی ک

لە نووسراوانە قەسیدە یەکی ملەمەعە بە زمانێ کوردی کە ئەنەو شیرەوانی بەغدادی یە، کە لە کتیبی معجم البلدان چاپی لایزیک ج ۱ لاپەرە ۱۸۶ دانوسراوە و چاپ کراوە.

ئەشی بزاین تاسەتە ی نوھەم ناویک لە بیژاوەران و هۆنەرانی کرمانج و بەرچاونا کە وی.

حاجی قادری کوئی لە دیوانە کە ی خویدا ناوی دو هۆنەری مەزنی کوردی کرمانجی ژوروی بردو و ئەلی: عەلی حەریری و اتا گوندی حەریری لای رەواندز، حەریری و باتاس وە شیخ ئەحمەدی جزیری و اتە جەزیرە ی ئینوعمەر. ئەو دو شاعیرە مەزنە لە جەهانان و دارن و لە گەل (عبدالرحمن جامی) ئەو شاعیرە پارسی و یژە داهاوکات بون و یە کترین دیو، هەر وە ک جامی دەلی: پیر مردی بدیدم ز جەزیر نیک مەردی بدیدم ز جەزیر

شیخ ئەحمەد جەزیری زانایەکی دینی و خوانا سیکی رەبانی بوو، هۆنراوە کانی عاریفانە یە، زوانی کوردی و عەرەبی و پارسی جوان زانیو، بیری نەتە و پەر و یشی هەبوو. کورێ لە میژو نوسان لایان وایە هاوکاتی ئەتەبە ک عیمادە دین - ی زەنگی میری موسل بوو بەلام بە پێی ئەو شیعرە ی جامی کە حاجی قادری کوئی هیناویەتی شیخ ئەحمەد جەزیری لە سەتە ی نوھەما ژیاو، نە ک لە سەتە ی شەشە ما.

شیخ ئەحمەد جەزیری لە قەسیدە یەکی زور رەوانا لە میرخەلیل - ی ئە یوبی تاریف ئە کات و لە سەرە تادائە بیژی:

ئە ی شەھە نشاهی موعەز زەم حەقق نیگە هەداری تەبی

سورە ی اِنَّا فَتَحْنَا حَافِزِو یاری تەبی

ئەم خیلە لیل ئە یوبی یە تەنیا کوردە ئیرانییە ک بوو کە لە کاتی هەرکەس هەرکە سیدا لە زەمانی (ئاق قویونلو وە قەرە قویونلو) هە کانا میری کردو و لە راست ییگانه کانا، رەق راوە ستاو، جالە بەر ئە مە یە شیخ ئەحمەد جەزیری پیاھە ل خویندو.

دیوانی کوردی شیخ ئەحمەدی جەزیری کە بە پێی پیت گەلی هیجا و ئەلف و بی هونراوە تەو، بو یە کەم جار لە لایەن ئون هارتمان - ی ئالمانییە وە لە سالی ۱۹۰۴ زاینی دالە

۱- واتا (عبدالعزیز ابن عمر بە رقعیدی): بە رده قیتی. وە فیاتی کوری خە لە کان لە باسی جزیریدا

برلین لە چاڤدراوە و بەر کۆلیکی تەحقیقی بەزمانی ئەلمانی بو نوسراوە و لەلایەن ژاڤا روژ هەڵات ناسی روسیش وتارگە لیکێ توێژانە وەو لیکۆلەرانە ی لەبارە ی شیخ ئەحمەدی جزیری یەو بو نوسراوە: جزیری شاعیر و ھۆنەرێکی مەزنی چەرخێ دوانزە، بوو، دیوانە شیعەرە کوردی یە کە شی چەن جارەن لە قاھیرە و شام و عێراقا چاپ کراوە.

لەم دوایی یانەدا مەلایە کێ کوردی کوردستانی سوریه دیوانە کە ی مەلای جەزیری وەرگێراوە تە سەر عەرەبی و تەواوی ئەو شیعەرە تەر و لە بارانە ی بو دلداری دانراون بە ناوی سوڤینگە رییەو کەردووە بە پارانەو و خوادانن و لەو مەبەستە ی بردۆتە دەری کە مەلای جەزیری لە دێدا بو.

کۆرڤی لەوانە ی وا بەزاراوە ی کرمانجی ژورو شیعەر و ھونراوە یان گوتوو، ئەمانەن :
 فەقی تەیران، مەلای باتە، عەلی حەریری، شیخ مەلای ئەحمەدی جەزیری یە، گەورەترین شاعیری ئەدەبی نەتەوا یە تە حە کیم ئەحمەدی خانی (١٦٥٠-١٧٠٦) یە کە دیوانە کە ی "مەم وزین" بەرزترین پلە ی ئەدەبی کوردی سەر دەمی دەربە گایە تیە. حە کیم ئەحمەدی خانی ناسیونالیسم. ی کورد. ی ٢٢ سال بەر لەدا ی ک بونی [ژان ژاک رو سو] و ١٣٠ سال بەر لە ئینقیلابی نەتەو یی و لاتی فەرانسە لە چریکە ی مەم وزین دا مەسە لە ی نەتەو یی و نیشتمانی و ناسیونالیسم. ی نەتەو یی بو کورد راگە یاندووە و روناکی کردۆتەووە و ھونەری خانی نەم لە مەدایە کە ھیمان فەرانسە و ئوروپا یە کان ئەمە یان نە زانیبو، حە کیم ئەحمەدی خانی لەسە تە ی ١٧ ی زاینیدا رای گە یاندبو. دیارە دەبی حە ماسە ی حە کیم فیردە و سیش لەبیر نە کە ین، ھەرچەن حە ماسە ی خانی ریئالیزمە و حە قیقە تی ھە یە و درۆیی تیدانیە، بەلام ھی فیردە و سی ریئالیزم نیە و لە داستانێ روستەم و کورە کە ی دا درۆیی تیدایە و باوک درۆبە کورە کە ی دە لیبی جالەم بابە تانەو و شاکاری خانی فەزیلە تی بەسەر ھی فیردە و سی دا ھە یە. خانی کە لەسە تە ی ١٧ دیوانی مەم و زین و فەرھەنگو کە کە ی خو ی نوسیووە و دوای ئەم شاعیرانە ھا تۆتە جھان کە لە بارە ی ئەوانا ئاوا دبیژی:

بینا فە روحا مە لیبی جزیری پی حە ی بکرا؛ عەلی حەریری

که یفه ک وه بده فه قیھی ته یران حه تبا بئه به د بمایی حه یران
 بنه ماله و تیره ی خانی له ساله کانی ۱۹۵۲ زاینی داله هه ریمی بایه زیدا نیشه جی بون،
 که له پیش نه وه دا و اتا: له سالی ۱۵۱۴ زاینی کوردستان دوای جهنگی چالدران سی به شی
 که تبوه ژیر چه پوکی ره شی عوسمانلییه کان -
 له سوریا قه دری جان که له سالی ۱۹۷۲ زاینی کوچی دوایی کردوه، له ئیره وان
 عه رب شه مو و ئه مینی ئه ودال که له ۱۹۰۶ زاینی هاتو ته جهان و له ۲۲ سپتامبری ۱۹۶۴
 زاینی کوچی دوایی کردوه، ئه م ئه وداله هه م شاعیر بووه و هه م لیکۆلهر (شه پۆل).

۱- کوردستان ئه ده بیاتی کوردی دوکتور کامران بدرخان به زمانگه لی جیا جیا چاپی پاریس. میژوی ئه ده بی کوردی،
 عه لائه دین سه جادی چاپی به غا ۱۹۵۲ ی زاینی - (من روائع الادب الکردی محمد توفیق وردی) چاپی ۱۹۵۶ ی
 زاینی به غا به عه ره بی. زمانی کورگه و... نو سراوی کرمانج ۱۹۵۱ زاینی - زمانی کوردی زازا جه لاده ت عه لی به بدرخان
 شام ۱۹۲۶ ی زاینی - گو قارگه لی هاوار، کوردستان، روژی کورد، دهنگی گیتی تازه، ژیان، راویژ، نیشتمان، خو ریشین،
 زاگروس... به ره ره سی شیعو ئه ده بیاتی کوردی نو سراوی مادام لوسی پل مارگریت و دوکتور ک. ب. به زمانی فه رانه سه
 ته ره جه مه می جیمز چاپی پاریس ۱۹۳۰ ی زاینی (شه پۆل).

۲- گه نجینه ی گرانه های ئه دبیبانی کوردی (محمد قاضی) چاپی تاران ۱۳۲۵ هه تاوی، به ره ره سی عیلمی زمان و
 ادبیات کوردی نو سراوی جیمز یادداشتها، در نامه ی هه فته گی کوهستان چاپی تاران ۱۳۲۵/۶ هه تاوی - ده ستوری
 زمانی کوردی توفیق و هه بی چاپی به غدا ۱۹۳۰ زاینی، میژوی کورد و کوردستان ئه مین زه کی وه زیبری فه ره نهنگی
 عیراق چاپی به غدا ۱۹۳۱ زاینی.

۳- بنواره به رکولی مه م وزین که قه ناتی کردو نو سیویه تی و شه پۆل وه ری گیر او ته سه ر زمانی پاریسی و کوردی و له
 گو قارگه ئاو پنه ی ژماره ی ۱۲ چاپی ۱۳۷۲ ی تاران.
 ۴- (ناسیای له ته ک ئه مینی ئاودالانوسینی جاجی جوندی ته رجه می برای ئه رمه نی و کورد خوشه ویست خاچادریان
 آرمیاک).

بنواره (و تاری زاناو لیکۆلهر: جه میل زوژ به یانی له واحیدی زاراوه کاناله تاران). (میژوی سلیمانی و ده ور به ری
 نو سراوی ئه مین زه کی به گک که جه میل روژ به یانی کردویه ته عاره بی)
 یارسان نو سراوی سوری - ترانه های کوردی دوکتور موکری - المعجم فی معاییر اشعار العجم نو سراوی شمس الدین
 محمد بن قیس رازی، دو قرن سکوت دکتر زرین کوب چاپی تاران. بورهان الحق نورعالی اللهی چاپی تاران ۱۳۴۳
 هه تاوی.

ژماره کانی گو قاری گه لاویژی کوردی سالگه لی ۱۹۴۴ و ۱۹۴۸ زاینی و تاریخ ئه دلان لاپه ره ی ۷.
 مجمل التواریخ افشاریه و زندیه لاپه ره ی ۱۶۵، سرسپردگان نو سراوه ی سید محمد علی خواجه الدین - تاریخ و شرح
 عقاید دینی و آداب و رسوم یارسان. دایرة المعارف پطرس بستانی لاپه ره ی ۶۴۴ و بهرگی ۵. سفرنامه ابن بطوطه
 لاپه ره کانی ۲۰۹ و ۲۱۰ ترجمه محمد علی موحد چاپی تاران ۱۳۳۷. بیان الادیان ابوالمعالی نو سراوه ی محمد حسین
 علوی خوش کراوی اقبال آشتیانی چاپی تاران ۱۳۱۲. بنواره: (کتیبی باوی کومه لایه تی و میژوی و... لاپه ره ی ۱۴۵
 نو سراوی شه پۆل چاپی تاران).